

INDEX / OBSAH

(I. díl)

Auctorium / O autorovi	V
Gratiarum / Poděkování	VI
Index / Obsah	VII
Index compendiorum / Seznam zkratek a zkrácených názvů	LXXV
• Úvodní poznámky ke zpracování seznamu zkratek	LXXV
I. Právní předpisy (/CZ/, /SK/ a další země včetně norem komunitárního původu a mezinárodních smluv)	LXXVI
II. Publikační prameny (Česká republika a Slovenská republika)	CI
III. Publikační prameny (české, slovenské, komunitární a zahraniční)	CIV
IV. Zkratky používané v citacích právních pramenů (včetně citací soudních rozhodnutí) a zkratky významných soudních orgánů v některých zemích	CXXVI
V. Soudy (obecné), státní orgány, úřady, vládní a nevládní mezinárodní organizace, instituce a nestátní organizace, odborná sdružení (CZ, SK a další země) mimo stálé rozhodčí soudy a arbitrážní centra ...	CXLIII
VI. Stálé rozhodčí soudy a arbitrážní centra a jejich pravidla a řády, odborná sdružení v oblasti rozhodčího řízení	CL
VII. Zkratky používané pro označení jednotlivých států / státních útvarů	CLIII
VIII. Další zkratky a grafické značky používané v textu	CLIX
IX. Zkratky některých často publikovaných prací	CLXVI

* * *

Úvod / Prologus	1–47
------------------------------	------

U.I.	Historický vývoj mezinárodního a evropského práva soukromého	1
U.I.1.	Justiční spolupráce jako centrální pojem evropského mezinárodního práva soukromého	1
U.I.2.	Některé mezníky vývoje evropského mezinárodního práva soukromého významné pro oblast smluvních závazkových vztahů	4
U.I.3.	Úmluva [Římská úmluva]	5
U.I.3.1.	Vznik Úmluvy a její výklad.....	5
U.I.3.2.	Rozšiřování smluvních stran	6
U.I.4.	Přechod od Úmluvy k Nařízení	7
U.I.4.1.	Haagský program	7
U.I.4.2.	Zelená kniha.....	8
U.I.4.3.	Návrh Nařízení	9
U.I.4.4.	Čtení Návrhu Nařízení v rámci EP a kompromisní dodatky	10
U.I.4.5.	Přijetí Nařízení	11
U.I.4.6.	Převážně evoluční pojetí Nařízení z pohledu návazností na úpravu obsaženou v Úmluvě.....	14
U.I.4.7.	Budoucí legislativní vývoj ve vztahu k Nařízení.....	15
U.I.5.	Koncepce kolizní úpravy smluvních závazků v komunitárním prostředí a v komunitárním právu	15
U.I.5.1.	Koncepce Úmluvy.....	15
U.I.5.2.	Koncepce Nařízení	17
U.I.5.3.	Koncepce Nařízení ve srovnání s Úmluvou.....	18

U.I.6.	Hlavní zásady Nařízení	19
U.I.6.1.	Cíle a klíčové zásady Nařízení.....	19
U.I.6.2.	Svobodná a omezená volba práva.....	19
U.I.6.3.	Spojení kolizní úpravy směrnic s koncepcí Nařízení (právo rozhodné pro pojistné smlouvy, spotřebitelská úprava)	19
U.I.6.4.	Konformita s kolizní úpravou procesní.....	20
U.I.6.5.	Konformita kolizní úpravy smluvních a mimosmluvních závazků .	21
U.I.6.6.	Konformita se základními zásadami jednotného trhu (vztah k SES, svobody trhu)	21
U.I.7.	Právní základ nařízení v rámci mechanismů komunitárního práva	22
U.I.8.	Struktura a obsah Nařízení	24
U.I.9.	Výklad Úmluvy	25
U.I.9.1.	Právní základ pro výklad Úmluvy	25
U.I.9.2.	Pravomoc ESD k výkladu Úmluvy.....	27
U.I.10.	Výklad Nařízení	28
U.I.10.1.	Výklad Nařízení z pohledu charakteru a právní síly jako komunitárního aktu	28
U.I.10.2.	Historické souvislosti vzniku Nařízení	28
U.I.10.3.	Význam dosavadních zkušeností s aplikací Úmluvy a Zprávy	29
U.I.10.4.	Výklad práva jako otázka procesního postupu	29
U.I.10.5.	Postavení ESD v rámci výkladu Nařízení a dalších komunitárních aktů	30
U.I.11.	Význam procesního výkladu pro hmotněprávní kolizní úpravu Úmluvy a Nařízení	30
U.I.12.	Principy výkladu Nařízení	31
U.I.12.1.	Jednotný výklad jako předpoklad jednotného působení komunitárního práva	31
U.I.12.2.	Efektivní ochrana individuálních (subjektivních) práv.....	31
U.I.12.3.	Použití zásady <i>ratione materiae</i> – věcná působnost Nařízení v návaznosti na jeho výklad (striktní vymezení účinků Nařízení výlučně v rámci kolizního práva)	32
U.I.12.4.	Použití zásady <i>ratione temporis</i> – časová působnost Nařízení v návaznosti na jeho výklad	33
U.I.13.	Přístup k právním informacím jako podmínka jednotného výkladu a předpoklad právní jistoty	34
U.I.13.1.	Nezastupitelný význam srovnávací právní vědy	34
U.I.13.2.	Nedostatečný přístup k právním informacím na nadnárodní úrovni	34
U.I.14.	Význam Preambule pro výklad Nařízení	36
U.I.15.	Výklad Nařízení a význam Zprávy (Zpráva Giuliana Lagarde)	37
U.II.	Účel, obsah, struktura a způsob zpracování publikace	39
U.II.1.	Účel publikace	39
U.II.2.	Obsahový rámec	39
U.II.2.1.	Kolizní úprava evropského a mezinárodního práva soukromého v oblasti smluvních závazkových vztahů	39
U.II.2.2.	Hmotněprávní úprava smluvních závazkových vztahů	41
U.II.2.3.	Struktura komentáře k Nařízení a k Úmluvě	41
U.II.2.4.	Členění publikace	42
U.II.2.5.	Členění jednotlivých kapitol (komentářů k článkům)	43

U.II.3.	Citace právních pramenů	44
U.II.3.1.	Důvody citace tuzemských pramenů a cizích pramenů (národního původu)	44
U.II.3.2.	Nezávaznost české verze citací pramenů práva	45
U.II.3.3.	Citace pramenů českého práva národního původu	45
U.II.3.4.	Citace SES	45
U.II.4.	Rozhodnutí výslovně aplikující Úmluvu či s Úmluvou bezprostředně související a další judikatura	46
U.II.5.	Uzavření rukopisu a časová aktuálnost rukopisu	46

* * *

Texty Nařízení/ Úmluvy	49–77
-------------------------------------	--------------

Text Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) [Nařízení]	49
Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy [Úmluva] (Konsolidované znění)	65
Srovnávací tabulka Úmluvy a Nařízení (podle předmětu úpravy)	73

* * *

Komentář k Nařízení / Úmluvě	79–2037
---	----------------

Článek 1 Nařízení / Článek 1 Úmluvy	79
--	-----------

A. Kvalifikace a pozitivní vymezení věcného rozsahu Nařízení a Úmluvy

1.I.	Široký význam úpravy	82
1.II.	Přítomnost mezinárodního prvku	83
1.III.	Smluvní typologie a její význam z pohledu mezinárodního práva soukromého	84
1.III.1.	Smlouva pro potřeby hmotněprávního zjištění subjektivních práv ...	84
1.III.2.	Smlouva pro potřeby řešení kolizního problému	84
1.IV.	Pojem smluvní závazkový vztah a smluvní závazek v režimu Úmluvy a Nařízení	86
1.IV.1.	Závazek vs závazkový vztah	86
1.IV.2.	Kontinentální pojetí	86
1.IV.3.	Common law	87
1.V.	Procesní a harmonizační návaznosti formulačních změn Nařízení ve srovnání s Úmluvou	87
1.VI.	Rozsah kvalifikačního problému	87
1.VI.1.	Rozdíl mezi autonomní kvalifikací kolizní a hmotněprávní kvalifikací legis causae	87
1.VI.2.	Postup při řešení kvalifikačního problému	89
1.VI.3.	Nemožnost řešení kvalifikačního problému za pomoci analogie ...	90
1.VII.	Vymezení smluvních závazků a závazků mimosmluvních (deliktních)	91
1.VII.1.	Absence normativního definičního základu pro kolizní kvalifikaci	91

Obsah

1.VII.2.	Autonomní kvalifikace jako řešení cizí individuálnímu právnímu řádu a současně vlastní všem právním řádům členských zemí, jakož i práva Společenství	91
1.VII.3.	Doktrinální konflikt rozdílů kvalifikace podle kontinentálního přístupu a podle common law	91
1.VIII.	Rozdíly mezi národními koncepcemi smlouvy a základ pro abstraktní autonomní kvalifikaci kolizněprávní	94
1.VIII.1.	Rozdílný přístup v otázkách koncepčních (essentialia negotii) a v otázkách dílčích: absence nadnárodního definičního vymezení	94
1.VIII.2.	Společné znaky jako možný základ autonomního vymezení smlouvy a smluvního závazkového vztahu	95
1.VIII.3.	Význam tzv. úzké vazby a charakteristického plnění pro kvalifikaci smluvního závazkového vztahu	95
1.VIII.4.	Autonomní výklad jako možnost unikátní deformalizace práva	96
1.IX.	Význam obecných právních zásad	97
1.X.	A contrario kvalifikace smluvních závazků pomocí definice závazků mimosmluvních podle Bruselské úmluvy a Nařízení 44/2001	98
1.X.1.	Cíl autonomního výkladu podle judikatury ESD	98
1.X.2.	Dobrovolnost převzetí závazku	98
1.X.3.	Vymezení smlouvy a nároků ze smluv pro potřeby určení pravomoci (mezinárodní [soudní] příslušnosti)	99
1.XI.	Občanské a obchodní věci	100
1.XI.1.	Formulační rozdíl mezi Nařízením a Úmluvou: přizpůsobení dikci Nařízení 44/2001	100
1.XI.2.	Autonomní výklad	100
1.XII.	Negativní vymezení věcného rozsahu Nařízení a Úmluvy	100
1.XII.1.	Obecné negativní omezení – ad čl. 1 odst. 1 Nařízení / čl. 1 odst. 1 Úmluvy	100
1.XII.2.	Koncepce Nařízení v kontextu Úmluvy	101
1.XII.3.	Srovnání negativního katalogu podle čl. 1 odst. 2 Nařízení / čl. 1 odst. 2 Úmluvy	101
1.XII.3.1.	Redakční charakter většiny formulačních změn	101
1.XII.3.2.	Riziko paušalizace srovnání Úmluvy a Nařízení ve vztahu k jednotlivým bodům negativního katalogu	102
1.XII.3.3.	Jednotlivé individuální výjimky z věcného rozsahu	102
1.XIII.	Judikatura	103
1.XIII.1.	Judikatura ke smluvním závazkům, jejich kvalifikaci a výběr z obecné judikatury s vazbou na problematiku řešenou v Úmluvě / Nařízení	103
1.XIII.1.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	103
1.XIII.1.2.	Judikatura soudů členských států	108
1.XIII.1.2.1.	(A) Rakousko	108
1.XIII.1.2.2.	(CZ) Česká republika	119
1.XIII.1.2.3.	(D) Německo	125
1.XIII.1.2.4.	(F) Francie	127
1.XIII.1.2.5.	(I) Itálie	128
1.XIII.1.2.6.	(SK) Slovensko	128
1.XIII.1.2.7.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	130
1.XIII.1.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	132

1.XIII.1.3.1.	(HK) Hong Kong (Zvláštní administrativní oblast /PRC/)	132
1.XIII.2.	Judikatura ke koliznímu vymezení smluvních a mimosmluvních závazků (mimosmluvních závazkových vztahů)	132
1.XIII.2.1.	(A) Rakousko	132
1.XIII.2.2.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	133
1.XIII.3.	Judikatura ke koliznímu vymezení věcí obchodních a rozsahu kolizního problému v tzv. korporátních vztazích	134
1.XIII.3.1.	(D) Německo.....	134
	Literatura.....	136
1.XIV.	Mezinárodní prvek – pozitivní podmínka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 1 Nařízení / čl. 1 odst. 1 Úmluvy	146
1.XIV.1.	Kvalifikace a zjištění mezinárodního prvku	147
1.XIV.1.1.	Kvalifikace mezinárodního prvku	147
1.XIV.1.1.1.	Mezinárodní prvek jako základní kvalifikační problém kolizního práva a jeho věcného rozsahu	147
1.XIV.1.1.2.	Národní kvalifikace mezinárodního prvku vs autonomní výklad komunitární (mezinárodní)	147
1.XIV.1.1.3.	Povrchní přístup doktríny ke kvalifikaci mezinárodního prvku (notorieta – zdaleka ne)	148
1.XIV.1.1.4.	Kvalifikační problém v souvislosti s mezinárodním prvkem	149
1.XIV.1.2.	Určení mezinárodního prvku	149
1.XIV.1.3.	Mezinárodní prvek v předmětu právního vztahu	151
1.XIV.2.	Význam mezinárodního prvku pro právní vztah podle kolizních předpisů	152
1.XIV.3.	Význam rei sitae a loci solutionis – okolnosti případu, očekávání stran, zjevná nepřiměřenost posouzení daného vztahu jako vztahu s mezinárodním prvkem	153
1.XIV.4.	Akcesorické vztahy a místo naplnění účelu smlouvy	154
1.XIV.5.	Volba fóra a / nebo místa řízení jako potenciální mezinárodní prvek z pohledu kolizněprávní kvalifikace právního vztahu	154
1.XIV.6.	Volba cizího práva jako skutečnost kvalifikující právní vztah	157
1.XIV.7.	Právní vztah tuzemského charakteru jako předmět řízení u soudu (orgánu) jiného státu	158
1.XIV.8.	Alternativní přístup: odmítání teorie tzv. mezinárodního prvku	159
1.XIV.9.	Evropské mezinárodní právo soukromé a mezinárodní prvek	161
1.XIV.9.1.	Pojem mezinárodního (komunitárního) prvku	161
1.XIV.9.2.	Pojetí mezinárodního (přeshraničního) prvku dle Úmluvy a Nařízení	161
1.XIV.9.3.	Formulační srovnání	162
1.XIV.9.3.1.	Srovnání Nařízení a Úmluvy	162
1.XIV.9.3.2.	Jazykové verze Nařízení	162
1.XIV.9.4.	Objektivní charakter mezinárodního prvku	163
1.XIV.9.5.	Výklad mezinárodního prvku podle Zprávy	163
1.XIV.9.6.	Vazba na právní řád vs vazba na stát	165
1.XIV.9.7.	Nezbytnost širokého pojetí mezinárodního prvku jako podmínka prosazení účelu Nařízení / Úmluvy	165

1.XIV.9.8.	Význam existence mezinárodního prvku pro volbu nebo určení fóra	167
1.XIV.10.	Judikatura	168
1.XIV.10.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	168
1.XIV.10.2.	Judikatura soudů členských států	168
1.XIV.10.2.1.	(CZ) Česká republika	168
	Literatura	169
1.XV.	Jednostranné úkony, darování, jednostranné závazky smluvního charakteru a vztahy obdobné z pohledu kvalifikačního a z pohledu kolizního určení rozhodného práva	170
1.XV.1.	Jednostranně zavazující smlouvy (smluvní závazkové vztahy)	170
1.XV.2.	Atomizace základních charakteristických znaků právního vztahu jako předpoklad a základ pro kvalifikaci smluvního závazku (smluvního závazkového vztahu) – primární kvalifikace	170
1.XV.3.	Vyloučení některých smluvních závazkových vztahů (smluvních závazků) – sekundární kvalifikace	170
1.XV.4.	Jednostranné závazkové vztahy smluvní vs jednostranné závazky mimosmluvní (k otázce synalagmatickosti závazků a závazkových vztahů z pohledu mezinárodního práva soukromného) a absence průniku volných projevů účastníků (absence konsensu)	172
1.XV.4.1.	Testamentární odkazy	172
1.XV.4.2.	Darovací dispozice (darování)	173
1.XV.5.	K některým zvláštním úpravám jednostranných závazkových vztahů podle předpisů o mezinárodním právu soukromém národního původu	173
1.XV.5.1.	(A) Rakousko	173
1.XV.5.2.	(CZ) Česká republika	173
1.XV.5.3.	(E) Španělsko	174
1.XV.5.4.	(I) Itálie	174
1.XV.6.	Darování a jeho kvalifikace	175
1.XV.6.1.	Donatio v římském právu	175
1.XV.6.2.	Darování v judikatuře ESD a v právu Společenství	177
1.XV.6.2.1.	Judikatura ESD	177
1.XV.6.2.2.	Právo Společenství	177
1.XV.6.3.	Darování z pohledu vybraných právních řádů (srovnávací pohled a mezinárodní právo soukromé)	178
1.XV.6.3.1.	(A) Rakousko	178
1.XV.6.3.1.1.	Obecná národní úprava darování (civilněprávní)	178
1.XV.6.3.1.2.	Darování podle rakouského mezinárodního práva soukromého ...	182
1.XV.6.3.2.	(CZ) Česká republika	182
1.XV.6.3.2.1.	Obecná národní úprava darování (civilněprávní)	182
1.XV.6.3.2.2.	Darování podle českého mezinárodního práva soukromého (kolizních předpisů národního původu)	184
1.XV.6.3.2.3.	Zamýšlená rekodifikace českého mezinárodního práva soukromého	185
1.XV.6.3.3.	(D) Německo	185
1.XV.6.3.4.	(E) Španělsko	188

1.XV.6.3.4.1.	Civilněprávní koncepce darování podle španělského práva	188
1.XV.6.3.4.2.	Španělská úprava mezinárodního práva soukromého národního původu	189
1.XV.6.3.5.	(F) Francie	189
1.XV.6.3.6.	(I) Itálie	190
1.XV.6.3.6.1.	Obecná národní úprava darování (civilněprávní)	190
1.XV.6.3.6.2.	Darování podle italských předpisů o mezinárodním právu soukromém	191
1.XV.6.3.7.	(CH) Švýcarsko	192
1.XV.6.3.8.	(PL) Polsko	196
1.XV.6.3.9.	(SE) Švédsko	198
1.XV.6.3.10.	(SK) Slovensko	199
1.XV.6.3.10.1.	Darovací smlouva podle slovenského práva	199
1.XV.6.3.10.2.	Darování podle slovenského mezinárodního práva soukromého ...	199
1.XV.6.3.11.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a common law	199
1.XV.6.3.11.1.	Koncepce darování podle common law (anglického práva)	199
1.XV.6.3.11.2.	Darování z pohledu kolizního práva (UK), zejména (UK/EN) ...	199
1.XV.6.3.11.3.	Kolizněprávní kvalifikace darování podle anglického práva v návaznosti na Nařízení (Úmluvu) a řešení kvalifikačního konfliktu darování ve vztahu k Nařízení (Úmluvě) z pohledu anglického práva a kontinentálních právních řádů	200
1.XV.7.	Darování a imperativní úprava; zvláštní případy darování	202
1.XV.7.1.	Smluvní kvalifikace darování podle církevního práva (římsko-katolická církev a jiné církve)	203
1.XV.7.2.	Historický vývoj institutu darování v církevním právu a národní omezení související s akceptací církve veřejnoprávní mocí	203
1.XV.7.3.	Darování ve prospěch církve z pohledu mezinárodního práva soukromého, ordre public a zohlednění pramenů mezinárodního práva (veřejného)	204
1.XV.8.	Další případy darování	205
1.XV.9.	Závazky vyplývající pro obdarovaného z nabytí vlastnického práva	205
1.XV.9.1.	Ústavní základ omezení vlastnického práva, sociální funkce vlastnictví a doktrína vlastnictví zavazuje jako protipól individualistické doktríny vlastnictví	205
1.XV.9.2.	Příklady úpravy vlastnického práva ve vybraných ústavních režimech (v určité míře se však objevuje v podstatě ve všech ústavněprávních režimech; často ve spojení s úpravou případné výjimečné možnosti vyvlastnění a podmínek vyvlastnění)	206
1.XV.9.3.	Proklamativní povaha občanskoprávní úpravy navazující na ústavněprávní limity vlastnického práva	208
1.XV.10.	Úzká vazba darování s veřejnoprávní úpravou	209
1.XV.10.1.	Veřejnoprávní závazky obdarovaného (příjemce daru)	209
1.XV.10.2.	Závazky fiskální a obdobné	209
1.XV.11.	Darování a unifikovaná kolizní úprava Úmluvy a Nařízení ...	210
1.XV.11.1.	Absence výslovné úpravy a konsensus projevů vůle jako hlavní předpoklad smluvního závazku (smluvního závazkového vztahu)	210
1.XV.11.2.	Kolizněprávní kvalifikace darování jako smluvního závazku	210
1.XV.11.2.1.	Definice obecných prvků smluvního závazkového vztahu z pohledu darování	210

Obsah

1.XV.11.2.2.	Synalagmatické závazky a synalagmatická plnění	211
1.XV.11.3.	Absence negativní úpravy věcného rozsahu ve vztahu k darování	213
1.XV.12.	Kolizní určení statusu darování	213
1.XV.12.1.	Volba rozhodného práva	213
1.XV.12.2.	Kolizní status darování určený na základě obecných hraničních určovatelů	214
1.XV.12.2.1.	Určení statusu podle charakteristického plnění (většinou dárce) ...	214
1.XV.12.2.2.	Výjimečné případy prosazení charakteristického plnění jiného než plnění dárce	214
1.XV.12.2.3.	Darování nemovitosti a imobilizovaných věcí (spojení závazkového a věcněprávního statusu)	214
1.XV.12.2.4.	Zvláštní případy darování a jednostranných dispozic se srovnatelnými účinky	215
1.XV.12.2.4.1.	Darování (dispozice) pro případ smrti	215
1.XV.12.2.4.2.	Prominutí dluhu	215
1.XV.13.	Judikatura soudů členských států	217
1.XV.13.1.	(A) Rakousko	217
1.XV.13.2.	(CZ) Česká republika	218
1.XV.13.3.	(PL) Polsko	219
	Literatura	236
B.	Negativní vymezení věcného rozsahu Nařízení	
1.XVI.	Osobní status – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. a) Nařízení čl. 1 odst. 2 písm. b) Úmluvy	237
1.XVI.1.	Způsobilost k právům a právním úkonům	237
1.XVI.2.	Kolizní úprava v MPSaP (CZ)	238
1.XVI.2.1.	Způsobilost k právním úkonům	238
1.XVI.2.2.	Pravomoc českých justičních orgánů ve věcech způsobilosti a opatrovnictví	238
1.XVI.2.3.	Pravomoc českých justičních orgánů ve věcech prohlášení za mrtvého	239
1.XVI.3.	Právo Společenství – Zelená kniha o dědictví a závětích (Zelená kniha dědická)	239
1.XVII.	Závazky v rodinných vztazích – negativní výjimka věcného rozsahu ad čl. 1 odst. 2 písm b) Nařízení čl. 1 odst. 2 písm. b) Úmluvy	243
1.XVII.1.	Předmět a prameny hmotněprávní úpravy národního původu	244
1.XVII.2.	Kvalifikace rodinných vztahů v návaznosti na smluvní závazky	244
1.XVII.2.1.	Kvalifikační vymezení smluvních závazkových vztahů a tzv. rodinněprávních smluv	244
1.XVII.2.2.	Kvalifikační vymezení v judikatuře	245
1.XVII.2.2.1.	Zastupování v běžných záležitostech a uplatňování práv	245
1.XVII.2.2.2.	Nájemní vztahy	245
1.XVII.2.2.3.	Smlouva o vypořádání vzájemných vztahů manželů jako institut práva rodinného a nikoliv smluvního závazkového práva	246
1.XVII.3.	Kvalifikační vymezení smluvních závazkových vztahů a rodinných vztahů v návaznosti na ukončení / zánik manželství a vztahy mezi rodiči, výchovu a výživu, určení rodičovství a vztahy dětí a třetích osob	247

1.XVII.4.	Vazba zvláštní úpravy vztahů obdobných vztahům rodinně-právním na obecnou úpravu občanského práva (včetně smluvních závazků) – registrované partnerství	249
1.XVII.4.1.	Obecné vymezení registrovaného partnerství a jeho účel	249
1.XVII.4.2.	Registrované partnerství z pohledu negativního vymezení věcného rozsahu Úmluvy a Nařízení	249
1.XVII.4.3.	Předmět zákonné úpravy registrovaného partnerství	249
1.XVII.5.	Kolizní úprava v MPSaP (CZ)	250
1.XVII.5.1.	Způsobilost k právním úkonům	250
1.XVII.5.2.	Právo dědické	250
1.XVII.5.3.	Právo rodinné – vztahy mezi manžely	250
1.XVII.5.4.	Právo rodinné – vztahy mezi rodiči a dětmi	250
1.XVII.5.5.	Právo rodinné – opatrovnictví	251
1.XVII.5.6.	Pravomoc českých justičních orgánů ve věcech rodinných	251
1.XVII.6.	Právo Společenství	252
1.XVII.6.1.	Úprava rodinného práva v komunitárních předpisech – Nařízení 2201/2003	252
1.XVII.6.2.	Předpokládaná nová úprava (novelizace) Nařízení 2201/2003 ve vztahu k volbě soudní příslušnosti a volbě práva	255
1.XVII.7.	Vyživovací povinnost	258
1.XVII.7.1.	Procesní úprava příslušnosti a uznávání dle Nařízení 44/2001	258
1.XVII.7.2.	Nová hmotněprávní (kolizní) a procesní úprava dle Nařízení 4/2009	258
1.XVII.7.3.	Věcný rozsah Nařízení 4/2009	261
1.XVII.7.3.1.	Pravomoc ([mezinárodní] příslušnost) podle Nařízení 4/2009	261
1.XVII.7.3.2.	Kolizní úprava (hmotněprávní) podle Nařízení 4/2009	262
1.XVII.8.	Haagský protokol ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti	262
1.XVII.8.1.	Přijetí protokolu jako důsledek členství Společenství v HCCH	262
1.XVII.8.2.	Výše výživného	263
1.XVII.8.3.	Podmínky použití	263
1.XVII.9.	Právo Společenství – Nařízení 664/2009	264
1.XVII.9.1.	Účel úpravy	264
1.XVII.9.2.	Věcná působnost a předmětné úpravy	265
1.XVII.9.3.	Budoucí hodnocení aplikace Nařízení 664/2009	267
1.XVII.10.	Judikatura	267
1.XVII.10.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	267
1.XVII.10.2.	Judikatura soudů členských států	270
1.XVII.10.2.1.	(A) Rakousko	270
1.XVII.10.3.	Judikatura ESLP	271
	Literatura	271
1.XVIII.	Závazky v majetkových vztazích rodinných a dědický status – negativní výjimka věcného rozsahu ad čl. 1 odst. 2 písm. c) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. b) Úmluvy	273
1.XVIII.1.	Předmět a prameny hmotněprávní úpravy národního původu (CZ)	273
1.XVIII.2.	Kvalifikace dědických vztahů v návaznosti na smluvní závazky (v judikatuře): dohoda o vypořádání dědictví	274
1.XVIII.3.	Kolizní úprava v MPSaP (CZ)	275
1.XVIII.3.1.	Právo dědické	275
1.XVIII.3.2.	Pravomoc českých justičních orgánů ve věcech dědických	275

1.XVIII.4.	Právo Společenství	275
1.XVIII.4.1.	Zelená kniha o kolizním právu v oblasti úpravy majetkových poměrů v manželství, zabývající se převážně otázkou soudní příslušnosti a vzájemného uznávání – Zelená kniha (manželská) ..	275
1.XVIII.4.1.1.	Priority společenství v rodinněprávních a rodinně majetkových vztazích	275
1.XVIII.4.1.2.	Definiční vymezení některých základních pojmů a jejich význam pro autonomní (jednotné) kvalifikační vymezení pojmů v čl. 1 Nařízení / čl. 1 Úmluvy (manželská smlouva, úprava majetkových poměrů v manželství, registrované partnerství, nesezdané soužití)	276
1.XVIII.4.1.3.	Koncepce kolizní úpravy dle Zelené knihy (manželské)	276
1.XVIII.4.2.	Vztah Úmluvy, resp. Nařízení (kolizní úprava smluvních závazků) ke vztahům osob nespojených manželstvím ani registrovaným partnerstvím	278
1.XVIII.5.	Judikatura	278
1.XVIII.5.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	278
1.XVIII.5.2.	Judikatura soudů členských států	279
1.XVIII.5.2.1.	(A) Rakousko	279
	Literatura.....	281
1.XIX.	Směnky, šeky, převoditelné cenné papíry – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. d) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. c) Úmluvy	281
1.XIX.1.	Kvalifikace směnečných (příp. šekových) závazků v kontinentálním (ženevském), anglosaském pojetí a v komunitárním prostředí	282
1.XIX.1.1.	Pojetí směnky v tuzemském (českém) právu a v právu kontinentální Evropy	282
1.XIX.1.2.	Vazba směnka na jiné závazkové (zejména smluvní) vztahy	282
1.XIX.2.	Prameny úpravy	283
1.XIX.3.	Omezení smluvní autonomie jako zřejmý důvod pro vyloučení směnečných a šekových vztahů z kolizního režimu Úmluvy a Nařízení	284
1.XIX.4.	Rozdíly v míře dispozitivnosti hmotněprávní úpravy	285
1.XIX.5.	Smluvní kvalifikace podle common law (v anglosaském pojetí)	286
1.XIX.5.1.	Negotiable instruments	286
1.XIX.5.2.	Vyšší kvalitativní úroveň smluvního závazku	286
1.XIX.5.3.	Základní druhy negotiable instruments	287
1.XIX.5.3.1.	Promisory note	287
1.XIX.5.3.2.	Bill of exchange	287
1.XIX.5.4.	Negotiable instruments v režimu (US) a právních řádů (US)	288
1.XIX.6.	Směnečné právo z pohledu komunitární úpravy	289
1.XIX.7.	Mezinárodní právo směnečné (CZ) a kolizní přístup k určení různých statutů směnky	290
1.XIX.7.1.	Vztah kolizní úpravy SŠZ (CZ) a MPSaP jako typický příklad vztahu zvláštní a obecné úpravy mezinárodního práva soukromého	290
1.XIX.7.2.	Možnost volby práva	291
1.XIX.8.	Vztah směnečného práva k normám evropského mezinárodního práva soukromého	294

1.XX.8.5.1.2.	Analogie s prekluzí procesní možnosti uplatnění hmotněprávní námitky promlčení	320
1.XX.8.5.2.	(F) Francie	321
1.XX.8.5.3.	(CH) Švýcarsko	321
1.XX.8.5.3.1.	Rozsudek odvolacího soudu Zürich (CH) z roku 1999	321
1.XX.8.5.3.2.	Hmotněprávní charakter mediačních ujednání výjimečně s procesním účinkem	322
1.XX.8.5.3.3.	Přerušení řízení jako možné řešení	323
1.XX.8.5.3.4.	Uplatnění hmotněprávního statusu	323
1.XX.8.5.4.	(IRL) Irsko	323
1.XX.9.	Judikatura soudů členských států	324
1.XX.9.1.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	324
	Literatura	325
1.XXI.	Rozhodčí smlouvy – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. e) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. d) Úmluvy	326
1.XXI.1.	Lex arbitri jako kvalitativní ekvivalent legis fori a interakce procesní a hmotněprávní kolizní problematiky v rozhodčím řízení	326
1.XXI.1.1.	Relativně nezávislé statusy	326
1.XXI.1.2.	Vztah mezi hmotným a procesním právem: specifika v rozhodčím řízení) – právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu, meritum sporu a postup v řízení	328
1.XXI.1.3.	Volba procesního práva	329
1.XXI.2.	Důvody vyloučení kolizního statusu rozhodčí smlouvy z rozsahu Nařízení a Úmluvy	332
1.XXI.3.	Právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu jako samostatná kategorie mezi statusy legis arbitri a legis causae	332
1.XXI.4.	Vztah práva použitelného na řízení a práva použitelného na rozhodčí smlouvu	332
1.XXI.4.1.	Rozdíl mezi procesním statusem a statusem rozhodčí smlouvy ...	332
1.XXI.4.2.	Vzájemné vazby procesního statusu a statusu rozhodčí smlouvy ..	332
1.XXI.4.3.	Definiční vymezení legis arbitri	333
1.XXI.4.4.	Rozdílné režimy upravující procesní strategii v jednání před [obecnými] soudy a v rozhodčím řízení	333
1.XXI.4.5.	Rozdíly mezinárodního a tuzemského řízení	334
1.XXI.5.	Autonomie určení procesních pravidel	335
1.XXI.6.	Odmítání aplikace procesních standardů [obecných] soudů pro mezinárodní rozhodčí	337
1.XXI.7.	Úprava procesních standardů pro řízení před rozhodci ve vybraných zemích	340
1.XXI.7.1.	(D) Německo	340
1.XXI.7.2.	(F) Francie	342
1.XXI.7.3.	(CH) Švýcarsko	344
1.XXI.7.4.	(UK/EN) Spojené království Velké Británie a Severního Irska (právo: Anglie a Wales)	346
1.XXI.7.5.	(US) Spojené státy americké	347
1.XXI.7.6.	Statut rozhodčí smlouvy – právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu	352
1.XXI.7.6.1.	Lex fori vs. lex arbitri	352

1.XIX.9.	Význam kvalifikace směnečných a obdobných vztahů z pohledu komunitárního	297
1.XIX.10.	Východiska k povaze a charakteru směnečných vztahů	298
1.XIX.11.	Směnečná smlouva	300
1.XIX.12.	Obsah směnky v souvislosti s volbou rozhodného práva	301
1.XIX.13.	Současné hodnocení možnosti volby práva českou judikaturou	302
1.XIX.14.	Judikatura soudů členských států	302
1.XIX.14.1	(CZ) Česká republika	302
	Literatura	307
1.XX.	Hmotněprávní smlouvy vs smlouvy procesní [Ujednání o postupu v řízení, důkazy a dokazování (dohody o volbě soudu) – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 3 Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. d) Úmluvy – a kvalifikace mediačních, prorogačních a rozhodčích smluv a jiných dohod souvisejících s procesním uplatněním subjektivních práv]	308
1.XX.1.	Smlouva hmotněprávní a smlouva procesní	309
1.XX.1.1.	Rozhodčí a prorogační smlouvy jako výraz kompromisu mezi hmotněprávním a procesním pojetím smluv a právních úkonů	309
1.XX.1.2.	Splynutí projevů vůle smlouvy hlavní a ujednání o řešení sporů ...	309
1.XX.1.3.	Předmět ujednání o způsobu řešení sporu	310
1.XX.1.4.	Způsob řešení [budoucích] sporů jako kvalitativní faktor hmotněprávního vztahu	311
1.XX.2.	Causa a účinky procesních smluv (smluv rozhodčích a prorogačních)	311
1.XX.3.	Funkční akcesorita prorogačních a rozhodčích smluv	312
1.XX.4.	Převažující procesní účinek a terminologická klasifikace	313
1.XX.5.	Právo rozhodné pro procesní smlouvy	313
1.XX.6.	Procesní smlouvy v pojetí Nařízení a Úmluvy	314
1.XX.6.1.	Prorogační a rozhodčí smlouva	314
1.XX.6.2.	Důkaz, dokazování a procesní smlouva v užším smyslu v pojetí věcného rozsahu Nařízení a Úmluvy	315
1.XX.6.2.1.	Význam rozlišení důkazu a dokazování	315
1.XX.6.2.2.	Důkaz a důkazní břemeno	315
1.XX.7.	Rozhodčí smlouva, smlouva prorogační a procesní smlouvy dle vybraných právních řádů	315
1.XX.7.1.	(A) Rakousko	315
1.XX.7.2.	(D) Německo	316
1.XX.7.3.	(CH) Švýcarsko	316
1.XX.8.	Ujednání o mediaci nebo způsobech řešení sporů jiných než v soudním / rozhodčím řízení	318
1.XX.8.1.	Mediační ujednání vs smlouvy zakládající pravomoc (příslušnost)	318
1.XX.8.2.	Hmotněprávní charakter mediačních a obdobných ujednání	318
1.XX.8.3.	Kolizní status účinků mediační smlouvy	319
1.XX.8.4.	Autonomní kvalifikace ujednání o postupech při řešení sporů	319
1.XX.8.5.	Přístup vybraných zemí k nedodržení sjednaného mediačního postupu (zejména z pohledu judikatury)	320
1.XX.8.5.1.	(D) Německo	320
1.XX.8.5.1.1.	Hmotněprávní charakter mediačních a obdobných ujednání	320

1.XXI.7.6.2.	Předpisy použitelné na rozhodčí smlouvu v kontextu evropského práva	353
1.XXI.7.6.3.	Volba statutu rozhodčí smlouvy a řešení v některých národních předpisech legis arbitri	353
1.XXI.7.6.4.	Vazba na místo řízení a / nebo hmotněprávní [kolizní] status předmětu sporu	354
1.XXI.8.	Hmotné právo aplikovatelné v řízení před rozhodci	355
1.XXI.8.1.	Mezinárodní prvek v řízení před rozhodci a jeho vliv na hmotněprávní status merita sporu	355
1.XXI.8.2.	Svobodná volba práva	356
1.XXI.8.3.	ICC Rules a další pravidla stálých rozhodčích soudů	357
1.XXI.8.3.1.	Článek 17 ICC Rules	357
1.XXI.8.3.2.	Pravidla dalších stálých rozhodčích soudů	358
1.XXI.8.4.	Použití kolizních norem a kolizní metody rozhodčími soudy	358
1.XXI.8.5.	Kumulativní metoda určení kolizních pravidel	359
1.XXI.8.6.	Použití některých standardních pravidel či normativů	359
1.XXI.8.7.	Voie directe	359
1.XXI.8.8.	Navázání používaná rozhodci v mezinárodní praxi	359
1.XXI.8.9.	Subjektivní hodnotící faktory pro zjištění rozhodného hmotného práva	361
1.XXI.9.	Zohlednění a aplikace nestátních hmotněprávních systémů v řízeních před rozhodci	362
1.XXI.10.1.	Rozhodčí řízení vs. Nařízení a Úmluva	362
1.XXI.10.1.	Rozhodčí řízení a Nařízení z pohledu rozhodcovské praxe	362
1.XXI.10.2.	Rozhodčí řízení a Nařízení z pohledu komunitárního práva	363
1.XXI.11.	Rozhodování podle zásad spravedlnosti	364
1.XXI.11.1.	Výjimka z aplikace hmotněprávních normativů v rozhodčím řízení	364
1.XXI.11.2.	Účinek dohody o rozhodování podle zásad spravedlnosti – výlučně na právo hmotné	365
1.XXI.11.2.1.	Úprava podle českých předpisů legis arbitri	365
1.XXI.11.2.2.	ICC Rules	365
1.XXI.11.2.3.	UNCITRAL Rules	365
1.XXI.11.2.4.	Nejednotné doktrinní vymezení rozdílu mezi ex aequo et bono a amiable compositeur	366
1.XXI.11.3.	Rozhodování jako amiable compositeur	368
1.XXI.11.4.	Přípustnost dépeçage v důsledku částečného zmocnění k rozhodování podle zásad spravedlnosti nebo jako amiable compositeur	369
1.XXI.11.5.	Oprávnění rozhodce modifikovat dohodu stran	370
1.XXI.11.6.	Rozhodování ex aequo et bono	371
1.XXI.11.7.	Určitost zmocnění uděleného rozhodcům	371
1.XXI.11.8.	Rozhodování mimo právní řád vs. rozhodování v rámci konkrétního právního řádu	373
1.XXI.11.9.	Obsah rozhodování ex aequo et bono podle rozsahu a způsobu výkonu pravomoci	375
1.XXI.11.10.	Zákaz jednání podle libovůle	376
1.XXI.11.11.	Zmocnění rozhodců k rozhodování podle zásad spravedlnosti jako mandát s výlučně hmotněprávními účinky	376
1.XXI.11.12.	Zásady rozhodování ex aequo et bono	377
1.XXI.11.13.	Předvídatelnost rozhodování	377

1.XXI.11.14.	Význam veřejného pořádku jako faktoru limitujícího rozhodování podle zásad spravedlnosti	378
1.XXI.11.15.	Anglický přístup common law	378
1.XXI.11.16.	Judikované názory v (F)	379
1.XXI.11.17.	Zámořský přístup v (US)	380
1.XXI.11.18.	Vztah rozhodování dle zásad spravedlnosti a „lex mercatoria“ ...	380
1.XXI.11.19.	Rozhodovací praxe ICSID	381
1.XXI.12.	Postavení rozhodčího řízení v režimu komunitárního práva pro futuro: navrhovaná změna Nařízení 44/2001 a vývoj evropského mezinárodního práva soukromého	383
1.XXI.12.1.	Navrhovaná změna Nařízení 44/2001 (Nařízení z 22. prosince 2000 o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech)	383
1.XXI.12.2.	Vztah rozhodčího řízení a Nařízení 44/2001	383
1.XXI.12.3.	Zpráva Komise (EK) a Zelená kniha [k Nařízení 44/2001]	387
1.XXI.12.4.	Pravidla pro určení místa rozhodčího řízení	389
1.XXI.13.	Jednotná kolizní úprava pro právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu	393
1.XXI.13.1.	Úvaha jednotné kolizní úpravy statutu rozhodčí smlouvy	393
1.XXI.13.2.	Uznávání a výkon rozhodnutí soudů vydaných v souvislosti s rozhodčím řízením	393
1.XXI.13.3.	Odborná veřejnost k záměru rozšíření věcného rozsahu Nařízení 44/2001	395
1.XXI.13.4.	Národní zprávy k Zelené knize [o Nařízení 44/2001]	397
1.XXI.13.4.1.	Odmítavý charakter většiny národních stanovisek jako příklad odtržení bruselské administrativy od reality mezinárodního prostředí	397
1.XXI.13.4.2.	Konkrétní vyjádření některých členských zemí	397
1.XXI.13.4.2.1.	Stanovisko (CZ) České republiky	397
1.XXI.13.4.2.2.	Stanovisko (D) Německa	397
1.XXI.13.4.2.3.	Stanovisko (F) Francie	397
1.XXI.13.4.2.4.	Stanovisko (I) Itálie	398
1.XXI.13.4.2.5.	Stanovisko (NL) Nizozemska	398
1.XXI.13.4.2.6.	Stanovisko (UK) – Spojeného království Velké Británie a Severního Irska	399
1.XXI.13.5.	Heidelberská zpráva	399
1.XXI.13.5.1.	Odmítavý závěr Heidelberské zprávy v kontextu rizik omezení použitelnosti a jednotného mezinárodního výkladu a aplikace NYUml	399
1.XXI.13.5.2.	Vyjádření Heidelberské zprávy k dílčím otázkám záměru EK	400
1.XXI.13.5.2.1.	Uznávání cizích (deklaratorních) soudních rozhodnutí o platnosti rozhodčí smlouvy (body /121/ až /123/ Heidelberské zprávy)	400
1.XXI.13.5.2.2.	Související opatření (bod /124/ Heidelberské zprávy)	405
1.XXI.13.5.3.	Návrhy na pozitivní úpravu rozhodčího řízení v Nařízení 44/2001 (bod /125/ a další Heidelberské zprávy) a návaznost na [hmotněprávní] kolizní úpravu Úmluvy a Nařízení	405
1.XXI.13.5.4.	Uznávání (body /127/ až /130/ Heidelberské zprávy) a přednost aplikace rozhodčích smluv před pravomocí [obecných] soudů jako součást veřejného pořádku	407
1.XXI.13.5.5.	Návrh možné budoucí úpravy (body /131/ až /136/ Heidelberské zprávy)	409
1.XXI.13.5.6.	Zpráva IBA (International Bar Association)	410

1.XXI.13.5.6.1.	Negativní stanovisko IBA	410
1.XXI.13.5.6.2.	Opatření na podporu rozhodčího řízení	410
1.XXI.13.5.7.	Rozhodnutí o platnosti rozhodčí smlouvy nebo rozhodčího nálezů	412
1.XXI.13.6.	Koordinace řízení týkajících se platnosti rozhodčí smlouvy mezi rozhodčími soudy a [obecnými] soudy	414
1.XXI.13.7.	Překážka litispendence	415
1.XXI.13.8.	Návrh Zelené knihy [k Nařízení 44/2001] ohledně jednoho kolizního pravidla pro určení práva rozhodného pro rozhodčí smlouvu (navázání na místo konání rozhodčího řízení a souvislost s [Římskou] Úmluvou a Nařízením [Řím I])	417
1.XXI.13.9.	Uznávání rozhodčích nálezů	417
1.XXI.14.	Judikatura	418
1.XXI.14.1.	Judikatura soudů členských států	418
1.XXI.14.1.1.	(A) Rakousko	418
1.XXI.14.1.2.	(CZ) Česká republika	419
1.XXI.14.1.3.	(D) Německo	419
1.XXI.14.1.4.	(F) Francie	427
1.XXI.14.1.5.	(SE) Švédsko	428
1.XXI.14.1.6.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	429
1.XXI.14.2.	Judikatura soudů jiných než členských států:	436
1.XXI.14.2.1.	(CH) Švýcarsko	436
1.XXI.14.2.2.	(HK) Hong Kong (Zvláštní administrativní oblast /PRC/)	436
1.XXI.14.2.3.	(Írán)	438
1.XXI.14.2.4.	(TU) Turecko	438
1.XXI.14.3.	Z rozhodcovské praxe	440
1.XXI.14.3.1.	(CZ) Česká republika	440
1.XXI.14.3.2.	(ICC)	441
	Literatura	442
	Přílohy komentáře k části XXI komentáře k čl. 1 Nařízení / Úmluvy (rozhodčí řízení): přehled úpravy některých otázek ve vybraných zemích	
	Tabulka 01: právo rozhodné pro rozhodčí smlouvu	452
	Tabulka 02: právo rozhodné pro řízení před rozhodcem	456
	Tabulka 03: kolizní právo pro určení rozhodného statutu předmětu sporu.....	460
	Tabulka 04: úprava rozhodování podle zásad spravedlnosti (ex aequo et bono) nebo jako amiable compositeur	465
1.XXII.	Prorogační smlouvy (dohody o volbě soudu) – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. e) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. d) Úmluvy	469
1.XXII.1.	Prorogační smlouvy	469
1.XXII.2.	Prorogace podle úpravy (CZ)	471
1.XXII.2.1.	Prorogace dle stávající úpravy MPSaP (CZ) ve srovnání s předpisy některých jiných zemí	471
1.XXII.2.2.	Připravovaná nová úprava mezinárodního práva soukromého (CZ)	472
1.XXII.2.3.	Bilaterální smlouvy o právní pomoci	473
1.XXII.3.	Úprava jiného než národního původu v evropském kontextu ..	473

1.XXII.3.1.	Vyloučení prorogačních smluv z věcného rozsahu Nařízení (a Úmluvy)	473
1.XXII.3.2.	Historický základ v podobě Bruselské úmluvy	474
1.XXII.3.3.	Režim Luganské úmluvy	475
1.XXII.3.4.	Nařízení 44/2001	476
1.XXII.3.4.1.	Obecná úprava a koncepce Nařízení 44/2001	476
1.XXII.3.4.2.	Zvláštní úprava Nařízení 44/2001	477
1.XXII.4.	Haagské úmluvy (HCCH) o ujednáních o volbě soudu	477
1.XXII.4.1.	Haagská úmluva (HCCH) o ujednáních o volbě soudu z 25. listopadu 1965	477
1.XXII.4.2.	Základní principy Úmluvy (HCCH, 1965)	478
1.XXII.4.2.1.	Uznávání volby práva (princip první)	478
1.XXII.4.2.2.	Pozitivní a negativní účinek volby (princip druhý)	478
1.XXII.4.2.3.	Vykonatelnost rozhodnutí vydaných v řízení před sjednaným fórem (princip třetí)	479
1.XXII.4.3.	Haagská úmluva (HCCH) o ujednáních o volbě soudu z 30. června 2005	480
1.XXII.4.3.1.	Geneze Úmluvy (HCCH, 2005)	480
1.XXII.4.3.2.	Srovnání s NYUml (uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů) a základní zásady	480
1.XXII.4.3.3.	Předmět úmluvy	481
1.XXII.4.3.4.	Koncepce úpravy obsažené v Úmluvě (HCCH, 2005)	481
1.XXII.4.3.5.	Základní pravidla Úmluvy (HCCH, 2005)	481
1.XXII.4.3.6.	Další principy úpravy obsažené v Úmluvě (HCCH, 2005)	482
1.XXII.4.3.7.	Vztah k ostatním instrumentům (Bruselská úmluva, Nařízení 44/2001, Luganská úmluva)	482
1.XXII.4.3.8.	Organizace regionální hospodářské spolupráce	484
1.XXII.5.	Další úprava prorogace komunitárního původu	484
1.XXII.6.	Judikatura	485
1.XXII.6.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	485
1.XXII.6.2.	Judikatura soudů členských států	485
1.XXII.6.2.1.	(CZ) Česká republika	485
1.XXII.6.2.2.	(F) Francie	486
	Literatura	489
1.XXIII.	Závazky převzaté zmocněncem vůči třetí osobě – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. g) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. f) Úmluvy [Věcný rozsah problematiky a rozsah pojednání v této části publikace (komentáře)]	492
1.XXIII.1.	Věcný rozsah negativního vymezení dle čl. 1 odst. 2 písm. g) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. g) Úmluvy	493
1.XXIII.2.	Profesní a profesionální zastoupení a poradenské služby	494
1.XXIII.2.1.	Kvalifikace smluv o poskytování právních služeb	495
1.XXIII.2.1.1.	Kvalifikace okruhu smluvních vztahů	495
1.XXIII.2.1.2.	Plná moc	495
1.XXIII.2.1.3.	Komunitární kvalifikace a určení předmětu smlouvy	495
1.XXIII.2.1.4.	Služba podle práva Společenství	495
1.XXIII.2.2.	Určení rozhodného práva – režim Úmluvy	496
1.XXIII.2.2.1.	Volba práva	496
1.XXIII.2.2.2.	Nejužší vztah	496
1.XXIII.2.2.3.	Charakteristické plnění	497
1.XXIII.2.3.	Výkon profesní činnosti jako podnikání	497

1.XXIII.2.4.	Hlavní provozovna, jiná než hlavní provozovna	497
1.XXIII.2.5.	Mezinárodní prvek v subjektu osoby poskytující charakteristické plnění – zahraniční advokát a provozovna zahraničního advokáta ..	498
1.XXIII.2.5.1.	Evropský advokát	498
1.XXIII.2.5.2.	Hostující evropský advokát	498
1.XXIII.2.5.3.	Usazený evropský advokát	498
1.XXIII.2.5.4.	Místo poskytování charakteristického plnění, sídlo a provozovna (advokáta, poradce, zástupce)	499
1.XXIII.2.5.5.	Provozovna zahraniční společnosti advokátů	499
1.XXIII.2.5.6.	Dceřiná společnost zahraniční společnosti advokátů	499
1.XXIII.2.5.7.	Přemístění sídla zahraniční společnosti advokátů	499
1.XXIII.2.6.	Mezinárodní prvek v subjektu osoby poskytující charakteristické plnění – služby tuzemského advokáta (společnosti advokátů) ve vztahu k zahraničí (zahraničnímu prvku) z kolizního hlediska	499
1.XXIII.2.6.1.	Služby tuzemského advokáta zahraničním klientům	499
1.XXIII.2.6.2.	Služby tuzemského advokáta v zahraničí pro klienty v zahraničí ..	500
1.XXIII.2.6.3.	Služby tuzemského advokáta v zahraničí pro klienty ze svého mateřského státu	500
1.XXIII.2.7.	Právo rozhodné v režimu Úmluvy	500
1.XXIII.2.8.	Klient jako spotřebitel	500
1.XXIII.3.	Omezení věcného rozsahu Nařízení / Úmluvy a aplikace jiných kolizních předpisů [použití MPSaP (CZ)]	501
1.XXIII.4.	Návrh Nařízení	502
1.XXIII.5.	Právo rozhodné v režimu Nařízení	503
1.XXIII.5.1.	Volba práva	503
1.XXIII.5.2.	Režim odlišný od režimu Úmluvy – speciální kolizní předpis dle čl. 4 odst. 1 písm. b)	503
1.XXIII.5.3.	Režim shodný s režimem Úmluvy	503
1.XXIII.6.	Poskytování služeb daňových poradců, notářů a patentových zástupců	504
1.XXIII.7.	Mimosmluvní závazky	505
1.XXIII.8.	Haagská úmluva (HCCH) ze dne 14. března 1978 o právu použitelném na zastoupení	505
1.XXIII.8.1.	Koncepce Úmluvy (HCCH, 1978)	505
1.XXIII.8.2.	Předmět úpravy: mezinárodní prvek ve smlouvách o zastoupení ...	505
1.XXIII.8.3.	Pozitivní vymezení rozsahu	506
1.XXIII.8.4.	Negativní vymezení rozsahu: vyloučení některých druhů vztahů zastoupení	506
1.XXIII.8.5.	Možnost individuální výhrady smluvního státu	507
1.XXIII.8.6.	Vyloučení pracovněprávních vztahů a návaznost na režim Úmluvy / Nařízení	507
1.XXIII.8.7.	Univerzální charakter	507
1.XXIII.8.8.	Vztahy mezi zástupcem a zastoupeným	508
1.XXIII.8.8.1.	Volba práva	508
1.XXIII.8.8.2.	Právo rozhodné v případě absence volby	508
1.XXIII.8.9.	Vztahy ke třetím osobám	509
1.XXIII.8.9.1.	Rozsah a význam vztahů ke třetím osobám, částečná závislost na vnitřním vztahu mezi zástupcem a zastoupeným	509
1.XXIII.8.9.2.	Volba práva	510
1.XXIII.8.9.3.	Společná kolizní a pomocná úprava použitelná na vztahy vnitřní i vnější	510
1.XXIII.9.	Národní předpisy	510

1.XXIII.10.	Judikatura soudů členských států	511
1.XXIII.10.1.	(CZ) Česká republika	511
	Literatura	511
1.XXIV.	Zakládání trustů a vztahy mezi zakladateli, správci a beneficiary trustu – negativní výjimka věcného rozsahu – ad čl. 1 odst. 2 písm. h) Nařízení / čl. 1 odst. 2 písm. g) Úmluvy	513
1.XXIV.1.	Trust v kontextu evropského mezinárodního práva soukromého	513
1.XXIV.2.	Trust jako institut z pohledu obecného mezinárodního práva soukromého	514
1.XXIV.3.	Systematické zařazení trustu: srovnání common law a kontinentálního přístupu civil law (analogie)	515
1.XXIV.4.	Autonomní kvalifikace	518
1.XXIV.5.	Úmluva o právu rozhodném pro trusty a jejich uznání	522
1.XXIV.5.1.	Úmluva o trustu jako produkt Haagské konference o mezinárodním právu soukromém	522
1.XXIV.5.2.	Definiční vymezení trustu	523
1.XXIV.5.3.	Volba práva jednostranným právním úkonem	523
1.XXIV.5.4.	Zásada zachování platnosti trustu a hraniční určovatel nejužšího vztahu	524
1.XXIV.5.5.	Uznání trustu	525
1.XXIV.6.	Absence úpravy trustu či analogické konstrukce v národní doktríně	527
1.XXIV.7.	Výhrada veřejného pořádku	528
1.XXIV.8.	Přednostní aplikace imperativních norem (mezinárodně kogentních předpisů) v kontextu trustových konstrukcí	530
1.XXIV.9.	Trust a povinnosti identifikace kapitálu, jeho zdrojů a osob zúčastněných na finančních transakcích	532
1.XXIV.10.	Ultimativní (konečný) beneficiant v mezinárodním kontextu ...	535
1.XXIV.11.	Slučitelnost koncepce trustu s povinností identifikace	538
1.XXIV.12.	Judikatura soudů členských států	540
1.XXIV.12.1.	(D) Německo	540
	Literatura	541
1.XXV.	Předsmluvní závazky – negativní výjimka věcného rozsahu-ad čl. 1 odst. 2 písm. i) Nařízení.....	542
1.XXV.1.	Kontraktační smluvní autonomie	542
1.XXV.2.	Culpa in Contrahendo podle R. von Jheringa – požadavek náležité péče (diligentia in contrahendo)	543
1.XXV.3.	Věcný rozsah předsmluvní odpovědnosti – nekorektnost v kontraktační fázi	543
1.XXV.4.	Účel odpovědnosti za jednání v předsmluvním stadiu	543
1.XXV.5.	Obsah culpa de contrahendo	543
1.XXV.6.	Diversita právního základu, okolností i důsledků	543
1.XXV.7.	Bezdůvodné přerušování kontraktačního jednání	544
1.XXV.8.	Porušení informační povinnosti a zneužití informací z kontraktačních jednání	544
1.XXV.9.	Ukončení kontraktačních jednání bez vážného důvodu	544
1.XXV.10.	Některé národní doktríny a koncepční přístupy k úpravě předsmluvní odpovědnosti	545

1.XXV.10.1.	(A) Rakousko	545
1.XXV.10.1.1.	Právní koncepce: culpa in contrahendo	545
1.XXV.10.1.2.	Obsah odpovědnosti	545
1.XXV.10.1.3.	Předpoklady odpovědnosti	546
1.XXV.10.2.	(D) Německo	546
1.XXV.10.2.1.	Právní základ kontraktační odpovědnosti v německém právu	546
1.XXV.10.2.2.	Vznik závazku	547
1.XXV.10.2.3.	Závazek vůči třetím osobám	547
1.XXV.10.2.4.	Neplatnost / neúčinnost smlouvy: jednání v dobré víře	548
1.XXV.10.2.5.	Kvalitativní stránka vazeb mezi účastníky	548
1.XXV.10.2.6.	Podmínky vzniku předsmuvního závazkového vztahu	549
1.XXV.10.2.7.	Vznik závazkového vztahu	550
1.XXV.10.2.8.	Culpa in contrahendo jako součást závazkového statusu podle německého práva	550
1.XXV.10.3	(F) Francie	550
1.XXV.10.3.1.	Delikt ní koncepce	550
1.XXV.10.3.2.	Základ odpovědnosti	550
1.XXV.10.3.3.	Obsah odpovědnosti	551
1.XXV.10.3.4.	Informační povinnost	551
1.XXV.10.4.	(CH) Švýcarsko	552
1.XXV.10.4.1.	Doktrína smluvního závazku	552
1.XXV.10.4.2.	Podmínky (předpoklady) odpovědnosti	552
1.XXV.10.4.3.	Obsah předsmuvních povinností	552
1.XXV.10.5.	(I) Itálie	552
1.XXV.10.6.	(NL) Nizozemsko	553
1.XXV.10.7.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska (právo: Anglie a Wales) a koncepce common law	553
1.XXV.10.7.1.	Převaha smluvní autonomie	553
1.XXV.10.7.2.	Záměr uzavřít smlouvu vs konkrétní závazek k uzavření smlouvy	553
1.XXV.10.7.3.	Způsoby sankcionování porušení povinností v kontraktační fázi ...	554
1.XXV.10.7.4.	Základ pro odpovědnost založenou jednáním v kontraktační fázi ...	554
1.XXV.10.7.5.	Estoppel	555
1.XXV.10.7.6.	Předběžná dohoda jako podmínka úspěšnosti nároku vztahujícího se ke kontraktační fázi	555
1.XXV.10.7.7.	Informační povinnost	556
1.XXV.10.7.8.	Přeruš ení kontraktačních jednání	556
1.XXV.10.7.9.	Kontraktační fáze	556
1.XXV.10.7.10.	Důsledky porušení povinnosti: škoda, náhrada škody a povinnost pokračovat v kontraktačním jednání	556
1.XXV.11.	Vídeňská úmluva	557
1.XXV.12.	Odpovědnost v souvislosti s kontraktačním jednáním v právu Společenství (v normativní kolizní úpravě)	557
1.XXV.12.1.	Změna koncepce Nařízení oproti Úmluvě	557
1.XXV.12.2.	Procesní souvislosti s Bruselskou úmluvou, Nařízením 44/2001 a judikaturou ESD	557
1.XXV.12.3.	Kategorizace a následná kvalifikace závazků z předsmuvního jednání podle kolizního práva Společenství	558
1.XXV.12.4.	Kolizní řešení v interakci Nařízení (smluvní závazky) a Nařízení 864/2007 (mimosmluvní závazky)	559
1.XXV.12.5.	Nařízení 864/2007 (mimosmluvní závazky)	559
1.XXV.12.6.	Další výslovná reflexe v předpisech Společenství	561

1.XXV.12.6.1.	Směrnice 2008/52/ES (mediace)	561
1.XXV.12.6.2.	Předpisy na ochranu spotřebitele	561
1.XXV.13.	Soukromoprávní unifikace	562
1.XXV.13.1.	Jiné než normativní unifikační snahy	562
1.XXV.13.2.	Principy evropského smluvního práva (PECL)	562
1.XXV.13.3.	PECL vs. UNIDROIT Principles	563
1.XXV.13.4.	Evropský zákoník o smlouvách (EVS)	563
1.XXV.14.	Koncepce předsmuvní odpovědnosti v právu (CZ)	564
1.XXV.14.1.	Stávající normativní úprava	564
1.XXV.14.2.	Judikatura	565
1.XXV.14.3.	Návrh nového občanskoprávního kodexu	565
1.XXV.15.	Judikatura	565
1.XXV.15.1.	ESD – Soudního dvora Evropských společenství	565
1.XXV.15.2.	Judikatura soudů členských států	566
1.XXV.15.2.1.	(CZ) Česká republika	566
1.XXV.15.2.2.	(D) Německo	566
1.XXV.15.2.3.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	566
	Literatura	569

C. Rationae loci

1.XXVI.	Členský stát a teritoriální působnost – ad čl. 1 odst. 4	
	Nařízení	571
1.XXVI.1.	Teritoriální působnost (rationae loci) Úmluvy	571
1.XXVI.2.	Teritoriální působnost a univerzální charakter Úmluvy (a Nařízení)	572
1.XXVI.3.	Teritoriální působnost (rationae loci) Nařízení	572
1.XXVI.3.1.	Pojem členského státu	572
1.XXVI.3.2.	Postavení (DK), (IRL) a (UK)	573
1.XXVI.3.2.1.	Specifika postavení (DK), (IRL) a (UK) v rámci Společenství (z pohledu komunitárního práva)	573
1.XXVI.3.2.2.	Status (UK) a (IRL)	573
1.XXVI.3.2.3.	Postavení (DK) ve vztahu k Nařízení	575
	Literatura	576

Článek 2 Nařízení / Článek 2 Úmluvy	577
--	------------

2.I.	Univerzalita použití	578
2.II.	Podmínky univerzální použitelnosti (podmínky univerzality Nařízení)	578
2.III.	Soud členského státu	579
2.IV.	Suspenze jiných kolizních předpisů	579
2.V.	Univerzální použitelnost Úmluvy	580
2.VI.	Judikatura	580
2.VI.1.	(I) Itálie	580
2.VI.2.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	580
	Literatura	581
Článek 3 Nařízení / Článek 3 Úmluvy.....		583

3.I.	Smluvní autonomie jako základní zásada komunitárního smluvního práva a zásada kolizní úpravy Nařízení a Úmluvy	586
3.II.	Účel kolizní smluvní autonomie jako součást veřejného pořádku – ochrana právní jistoty	587
3.II.1.	Autonomie jako humánní projev základních lidských svobod	587
3.II.2.	Zájem na předvídatelnosti a právní jistotě	587
3.II.3.	Svobodná volba práva jako součást veřejného pořádku	587
3.III.	Svoboda volby vs svobodná volba práva: samostatná funkce výrazu svoboda v režimu kolizní volby práva (jazyková chyba v české verzi Nařízení)	588
3.IV.	Volba práva podle common law	588
3.IV.1.	Zvláštní význam srovnávacího exkurzu do některých zákonitostí common law pro výklad Nařízení a Úmluvy	588
3.IV.2.	Anglické právo jako vůdčí představitel tradic common law [nejen] při řešení kolizní problematiky	589
3.IV.3.	Kogentní vs. imperativní omezení	590
3.IV.4.	Zámořský pohled na omezení imperativními předpisy	590
3.IV.4.1.	(US): právo státu New York a Restatement (second)	590
3.IV.4.2.	Jiné jurisdikce v rámci common law přebírající (v kvalifikované podobě) anglické právo	591
3.IV.5.	Význam standardu dobré víry v pojetí kolizní volby práva a omezení smluvní svobody v common law	593
3.V.	Právo, které lze zvolit	594
3.V.1.	Neomezená volba	594
3.V.2.	Zákaz internacionalizace právního vztahu subjektivní volbou: Vyloučení autonomního ovlivnění kolizního statusu ve vztazích bez mezinárodního prvku	594
3.VI.	Vyloučení zpětného a dalšího odkazu v důsledku volby	595
3.VII.	Okamžik volby práva	595
3.VII.1.	Autonomie určení volby práva	595
3.VII.2.	Dodatečná volba práva	596
3.VIII.	Volba práva jako nezávislá dohoda	596
3.IX.	Jiná než výslovná volba práva	596
3.IX.1.	Pozitivní a negativní smluvní autonomie	596
3.IX.2.	„Implicitní” volba vs. „explicitní” absence volby	597
3.IX.3.	Okolnosti dovozující volbu práva	598
3.IX.3.1.	Odkazy na právní předpis	598
3.IX.3.2.	Význam interpretačních pravidel a pravidel quasi normativního charakteru	598
3.IX.3.3.	Význam kontraktačních jednání	600
3.IX.3.4.	Explicitní a implicitní volba práva podle Nařízení a Úmluvy	600
3.X.	Volba práva v režimu Úmluvy	600
3.XI.	Rozdílná formulace podmínek implicitní volby práva v Nařízení a v Úmluvě (Úmluva: dostatečná jistota vs Nařízení: jednoznačnost)	601
3.XII.	Zákaz zjednodušujícího přístupu soudů a zvýhodnění legis fori jako možný nesprávný postup hraničící s narušením veřejného pořádku postupem soudu	602
3.XIII.	Příklady implicitní volby práva v režimu Nařízení a Úmluvy ..	603
3.XIII.1.	Příklady implicitní volby práva dle Zprávy	603
3.XIII.2.	Jištění rozhodného práva na základě volby fóra	604

3.XIII.2.1.	Právo rozhodné v závislosti na místě řízení (místu řešení sporů) jako výraz historického kolizního přístupu	604
3.XIII.2.2.	Prorogace vs volba práva v kontextu evropského mezinárodního práva soukromého	606
3.XIII.2.3.	Geneze komunitární doktríny a příprava Nařízení ohledně prorogace jako možného indikátoru volby práva	608
3.XIII.2.4.	Nařízení in fine ohledně významu prorogace pro zjištění volby práva	608
3.XIII.2.5.	Přetrvávající kritika: neochota některých zemí smířit se s přístupem Nařízení více než skutečná nejasnost	610
3.XIII.3.	Volba práva a volba fóra jako dvě linie jedné úvahy o rozhodném statutu smlouvy	611
3.XIV.	Právo vs. právní řád vs nestátní normativní systémy a volba práva	612
3.XIV.1.	Obsah termínu právo dle čl. 3 Úmluvy a čl. 3 Nařízení	612
3.XIV.2.	Nestátní normy a mezinárodní smlouvy (úmluvy)	612
3.XIV.3.	Vyloučení možnosti volby nestátních normativních systémů (odklon od koncepce představené v Návrhu Nařízení)	613
3.XIV.3.1.	Volba nestátních norem v režimu Úmluvy	613
3.XIV.3.2.	Geneze koncepce Nařízení	613
3.XIV.3.3.	Volba nestátních norem v režimu Nařízení	615
3.XV.	Zvyklosti v režimu kolizního statusu a jejich význam z pohledu mezinárodního práva soukromého	617
3.XV.1.	Právní principy a zvyklosti podle předpisů národního původu	617
3.XV.2.	Význam zvyklostí podle Úmluvy a Nařízení	620
3.XVI.	Lex mercatoria (a soukromoprávní kodifikace)	620
3.XVII.	Hypotetická volba práva	620
3.XVII.1.	Domněnka volby	620
3.XVII.2.	Odmítnutí hypotetické volby práva v evropském kolizním právu (smluvním)	622
3.XVIII.	Priorita práva nejužšího spojení a priorita kogentních ustanovení práva Společenství	622
3.XIX.	Internacionalizace smluvního statusu prostřednictvím autonomního určení způsobu řešení sporu	623
3.XX.	Koncepční rozdíly právních systémů jako důvod zvláštní legislativní techniky zákazu subjektivní internacionalizace stanovením limitů její [zdánlivé] přípustnosti	624
3.XXI.	Praktický význam pochopení rozdílu přístupů právních škol z pohledu čl. 3 odst. 3 Nařízení	625
3.XXII.	Kogentní vs imperativní / čl. 3 odst. 3 Nařízení (Úmluvy) vs. čl. 9 Nařízení (čl. 7 Úmluvy)	626
3.XXIII.	Smluvně technický projev rozdílů doktrinálního pojetí smluvní volnosti a kogentnosti (imperativnosti) předpisu hmotného práva z kolizního pohledu	626
3.XXIII.1.	Rozdíl mezi Nařízením a Úmluvou – odstranění podmínky dostatečné jistoty	626
3.XXIII.2.	Zákaz obcházení kogentní úpravy komunitární – ad čl. 3 odst. 4 Nařízení	627
3.XXIII.3.	Účel a koncepce čl. 3 odst. 4 Nařízení	627
3.XXIII.4.	Společný účel čl. 3 odst. 3 Nařízení / čl. 3 odst. 4 Nařízení	628
3.XXIII.5.	Teritoriální rozsah čl. 3 odst. 4 Nařízení – aplikace na (DK)	628
3.XXIII.6.	Vhodnost a účelnost úpravy čl. 3 odst. 4 Nařízení	628

3.XXIV.	Omezení volby na právo s kvalifikovanou vazbou k právnímu vztahu	631
3.XXV.	Zkušenosti některých členských států s výkladem a použitím limitů volby práva podle čl. 3 Úmluvy ve vzájemném srovnání (vybrané případy)	632
3.XXV.1.	(D) Německo	632
3.XXV.1.1.	Trvalý doktrinální problém v německém právu: spojení prorogace a volby práva	632
3.XXV.1.2.	Rozsudek BGH, sp. zn. VII ZR 19/98 ze 14. ledna 1999	632
3.XXV.1.3.	Rozsudek OLG Düsseldorf, sp. zn. 13 U 173/92 z 9. června 1994 ..	633
3.XXV.2.	(F) Francie	633
3.XXV.2.1.	Rozhodnutí ve věci SA CIEC vs. M. Piriou	633
3.XXV.2.2.	Rozhodnutí ve věci Soc. Hick Hargreaves vs. Soc. CAC Degremont et al.	634
3.XXV.3.	(I) Itálie	634
3.XXV.3.1.	Rozhodnutí ve věci Giannantonio	634
3.XXV.3.2.	Rozhodnutí ve věci Basciano	635
3.XXV.3.3.	Rozhodnutí ve věci Augusta	635
3.XXVI.	Limity volby práva v pracovněprávních vztazích a spotřebitelských smlouvách ve vzájemném srovnání judikatury	635
3.XXVII.	Úprava volby práva obsažená v úmluvách HCCH	636
3.XXVII.1.	Přístup k volbě práva v jednotlivých úmluvách HCCH	636
3.XXVII.2.	Záměr Úmluvy (HCCH) o volbě práva rozhodného pro smlouvy ..	640
3.XXVIII.	Bilaterální smlouvy o právní pomoci (CZ)	641
3.XXVIII.1.	Omezený význam smluv o právní pomoci	641
3.XXVIII.2.	Smlouvy o právní pomoci obsahující explicitní kolizní úpravu pro smluvní závazkové vztahy	641
3.XXVIII.2.1.	Smlouva o právní pomoci s (HU)	641
3.XXVIII.2.2.	Smlouva o právní pomoci s (Mongolskem)	642
3.XXVIII.2.3.	Smlouva o právní pomoci s (PL)	642
3.XXVIII.2.4.	Smlouva o právní pomoci s (RO)	642
3.XXVIII.2.5.	Smlouva o právní pomoci s (UA)	643
3.XXIX.	Judikatura	643
3.XXIX.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	643
3.XXIX.2.	Judikatura soudů členských států	644
3.XXIX.2.1.	(A) Rakousko	644
3.XXIX.2.2.	(B) Belgie	645
3.XXIX.2.3.	(CZ) Česká republika	655
3.XXIX.2.4.	(D) Německo	658
3.XXIX.2.5.	(F) Francie	659
3.XXIX.2.6.	(I) Itálie	661
3.XXIX.2.7.	(SK) Slovensko	662
3.XXIX.2.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	662
3.XXIX.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	663
3.XXIX.3.1.	(DK) Dánsko	663
3.XXIX.3.2.	(PNG) Papua Nová Guinea	664
3.XXIX.4.	Judikatura rozhodčích soudů:	665
3.XXIX.4.1.	(CZ) Česká republika	665
	Literatura	666

Článek 4 Nařízení / Článek 4 Úmluvy	677
A: Vývoj, koncepce a aplikace kolizního režimu Úmluvy a návazností	
4.I.	Doktrína práva rozhodného z pohledu právních škol 681
4.II.	Nástroje a metody kolizního určení rozhodného práva 683
4.III.	Kolizní metody v případě absence volby 684
4.IV.	Kontinentální a komunitární přístup 684
4.IV.1.	Objektivní identifikace smluvních vazeb a právního řádu 684
4.IV.2.	Konkludentní a implicitní volba versus absence volby práva 685
4.IV.3.	Charakteristické plnění 685
4.V.	Přístup common law 686
4.V.1.	Proper law versus applicable law 686
4.V.2.	Doktrína proper law 686
4.VI.	Úmluva a Nařízení: principy a struktura čl. 4 Úmluvy a čl. 4 Nařízení 689
4.VI.1.	Koncepce a struktura čl. 4 Úmluvy 689
4.VI.3.	Obecná domněnka týkající se nejužšího spojení: článek 4 odst. 2 Úmluvy – bydliště strany, která má závazek pro smlouvu charakteristický 690
4.VI.3.1.	Bydliště osoby poskytující charakteristické plnění 690
4.VI.3.2.	Osoba poskytující charakteristické plnění v rámci podnikatelské a obdobné činnosti 691
4.VI.4.	Významné jazykové chyby v české verzi Úmluvy 692
4.VI.4.1.	Formulace: strana povinná plnit předmět smlouvy 692
4.VI.4.2.	Formulace: ústředí 693
4.VI.4.3.	Formulace: plnění poskytnuté jinou než hlavní provozovnou 693
4.VI.4.	Úniková doložka: hledání nejužšího spojení mimo rámec domněnky dle čl. 4 odst. 2 Úmluvy 694
4.VII.	Koncepce a struktura čl. 4 Nařízení 695
4.VIII.	Geneze transformace Úmluvy do formy nástroje práva Společenství (Nařízení), historická návaznost a využití těchto vazeb pro futuro 696
4.VIII.1.	Důvody pro revizi z pohledu obecných kolizních navázání 696
4.VIII.2.	Historická návaznost na Úmluvu 697
4.VIII.3.	Přechodné období a řešení situací podle obligatorně použitelné Úmluvy, která však neodpovídá koncepci Nařízení 697
4.IX.	Koncepce úpravy obecných kolizních navázání v Nařízení ve srovnání s Úmluvou 699
4.X.	Postup při kvalifikaci smluvního typu pro potřeby určení kolizního navázání – rozdíl mezi kvalifikací kolizní a kvalifikací hmotněprávní 700
4.XI.	Zaměření na obvyklé bydliště 701
4.XII.	Princip nejtěsnějšího spojení (nejužší vazby) jako obecné a podpůrné navázání 702
4.XIII.	Zrušení dépeçage (rozdíl mezi Úmluvou a Nařízením) 702
4.XIV.	Význam charakteristického plnění dle Úmluvy a Nařízení: rozdíl v přístupech 703
4.XIV.1.	Kritérium charakteristického plnění dle Nařízení 703
4.XIV.2.	Aplikace kritéria charakteristického plnění dle Nařízení 703
4.XIV.3.	Význam charakteristického plnění 703

4.XIV.4.	Objektivní určování práva použitelného na základě Nařízení	704
4.XIV.5.	Pevně stanovený soubor pravidel pro jednotlivé typy smluv	704
4.XIV.6.	Kritérium charakteristického plnění jako první subsidiární pravidlo	705
4.XIV.7.	Zásada nejužšího spojení jako úniková doložka	705
4.XIV.8.	Obecná zásada nejužšího spojení jako druhé subsidiární pravidlo ..	706
4.XIV.9.	Definice charakteristického plnění dle Nařízení	706
4.XIV.10.	Předpoklad aplikace charakteristického plnění dle Nařízení: žádná volba práva	706
4.XIV.10.1.	Rozdíl mezi konkludentní volbou práva a absencí volby práva ...	706
4.XIV.10.2.	Faktory zvažované pro účely zjišťování existence konkludentní volby nebo pro závěr o absenci volby a pro použití normativním způsobem stanoveného navázání	708
4.XIV.10.3.	Volba práva dovozovaná z ustanovení smlouvy	708
4.XIV.10.4.	Volba práva dovozovaná z okolností případu	709
4.XV.	Systém výjimek navazujících na obecnou kolizní úpravu čl. 4 Nařízení	711
4.XV.1.	Speciální výjimky dle čl. 5 až čl. 8 Nařízení v rámci koncepce ochrany tzv. slabších účastníků smluvních závazkových vztahů ...	711
4.XV.2.	Výjimky ze základních kolizních pravidel obsažených v čl. 4 Nařízení obecného charakteru (v návaznosti na ochranu veřejného zájmu)	714
4.XVI.	Úniková doložka (čl. 4 odst. 4 Nařízení a čl. 4 odst. 5 Úmluvy)	715
4.XVI.1.	Režim únikových doložek jako metoda hledání spravedlivého řešení kolizního problému	715
4.XVI.2.	Úniková doložka jako zvláštní případ generální klauzule	716
4.XVI.3.	Příklady faktorů ovlivňujících významně nebo podpůrně použití únikové doložky na příkladech judikované praxe	717
4.XVI.3.1.	Místo plnění	717
4.XVI.3.2.	Návaznost závazkového statusu na věcný status legis rei sitae	719
4.XVI.3.3.	Úniková doložka dle čl. 4 odst. 3 Nařízení a čl. 4 odst. 5 Úmluvy	721
4.XVII.	Subjektivní stránka kolizního hodnocení	722
4.XVII.1.	Uvážení vnitrostátních soudů při určování práva rozhodného pro smluvní závazkové vztahy podle Nařízení	722
4.XVII.1.1.	Zachování minimální míry subjektivního prvku při kolizním hodnocení	722
4.XVII.1.2.	Uvážení soudů v průběhu čtyřstupňového řešení kolizní situace ...	723
4.XVII.1.3.	Míra uvážení soudů při řešení kolizního problému	723
4.XVII.2.	Rozdíl mezi navázáním podle čl. 4 odst. 3 Nařízení a únikovou doložkou podle čl. 4 odst. 4 Nařízení na příkladu zohlednění subjektivního prvku	724
4.XVIII.	Srovnání se švýcarským režimem kolizního řešení	727
4.XVIII.1.	Význam Švýcarska a švýcarského práva ve vazbách na komunitární a extrakomunitární prostředí	727
4.XVIII.2.	Standardy švýcarského mezinárodního práva soukromého	728
4.XVIII.3.	Článek 117 IPRG (CH)	729
4.XVIII.3.1.	Koncepce čl. 117 IPRG (CH), štěpení statutu a přijetí koncepce nejužší vazby	729
4.XVIII.3.2.	Mechanismus předvídaný v čl. 117 IPRG (CH)	730
4.XVIII.3.2.1.	Zásada nejužšího spojení jako obecná doložka	730

4.XVIII.3.2.2.	Charakteristické plnění jako konkretizace obecného navázání pomocí nejužší vazby	732
4.XVIII.3.3.	Postavení čl. 117 odst. 2 a odst. 3 IPRG (CH)	733
4.XVIII.3.4.	Doložka nejužšího spojení jako subsidiární doložka	733
4.XVIII.3.5.	Doložka nejužšího spojení jako úniková doložka	734
4.XVIII.3.5.1.	Úniková doložka pouze pro zvlášť výjimečné případy	734
4.XVIII.3.6.	Subjektivní výjimka	736
4.XVIII.3.7.	Objektivní výjimka	741
4.XVIII.4.	Postup při aplikaci čl. 117 IPRG (CH) dle judikatury Federálního nejvyššího soudu (CH)	742
4.XVIII.5.	Postup používaný praxí pro určení charakteristického plnění podle čl. 117 IPRG (CH)	743
4.XVIII.6.	Subjektivní výjimka podle IPRG (CH)	744
4.XVIII.7.	Míra uvážení švýcarských soudů při určování práva použitelného pro smluvní závazkové vztahy podle IPRG (CH)	744
4.XVIII.8.	Význam objektivních a subjektivních prvků v kolizním navázání z pohledu shrnujícího vyjádření praxe mimokomunitární (zejména švýcarské) a srovnání s komunitárními standardy	744
4.XVIII.8.1.	Švýcarské principy kolizního navázání	744
4.XVIII.8.2.	Paralelní vývoj švýcarské koncepce IPRG (CH) a komunitárního [mezinárodně smluvního] řešení v Úmluvě a v navazujícím řešení podle Nařízení	745
4.XIX.	Úprava rozhodného práva (hlavní / obecné navázání) obsažená v úmluvách HCCH – přehled řešení a principů navázání ve standardech mezinárodního práva soukromého (kolizního – hmotněprávního – i procesního)	746
4.XX.	Bilaterální smlouvy o právní pomoci (CZ)	753
4.XX.1.	Omezený význam smluv o právní pomoci	753
4.XX.2.	Smlouvy o právní pomoci obsahující explicitní kolizní úpravu pro smluvní závazkové vztahy	753
4.XX.2.1.	Smlouva o právní pomoci s (HU)	753
4.XX.2.2.	Smlouva o právní pomoci s (Mongolskem)	754
4.XX.2.3.	Smlouva o právní pomoci s (PL)	754
4.XX.2.4.	Smlouva o právní pomoci s (RO)	754
4.XX.2.5.	Smlouva o právní pomoci s (UA)	754
4.XXI.	Judikatura	755
4.XXI.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	755
4.XXI.2.	Judikatura soudů členských států	760
4.XXI.2.1.	(A) Rakousko	760
4.XXI.2.2.	(B) Belgie	765
4.XXI.2.3.	(CZ) Česká republika	766
4.XXI.2.4.	(D) Německo	770
4.XXI.2.5.	(F) Francie	782
4.XXI.2.6.	(I) Itálie	785
4.XXI.2.7.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	788
4.XXI.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	793
4.XXI.4.	Z rozhodcovské praxe	796
	Literatura	797
	B: Zvláštní výklad ke kolizní a navazující hmotněprávní unifikaci některých smluvních typů z pohledu evropského mezinárodního práva soukromého (Úmluvy a Nařízení)	

4.XXII.	Kupní smlouva – zvláštní kolizní úprava – ad čl. 4 odst. 1 písm. a) Nařízení	809
4.XXII.1.	Význam kolizní i hmotněprávní unifikace ve vztazích koupě a prodeje ve vzájemné interakci	809
4.XXII.2.	Vývoj jednotného práva upravujícího mezinárodní kupní smlouvu	810
4.XXII.3.	Haagské unifikace (HCCH) práva použitelného na mezinárodní koupi zboží (1955 a 1986)	810
4.XXII.3.1.	Haagská úmluva (HCCH) z 15. června 1955 o právu použitelném na mezinárodní koupi zboží	810
4.XXII.3.2.	Haagská úmluva (HCCH) o právu použitelném na mezinárodní koupi zboží z 22. prosince 1986	811
4.XXII.3.2.1.	Vztah úmluv HCCH (1955, 1986) o právu rozhodném pro koupi zboží, Úmluvy / Nařízení a Vídeňské úmluvy	812
4.XXII.3.2.2.	Kolize závazků smluvních / členských států	812
4.XXII.3.2.3.	Návaznost na úpravu obsaženou v Úmluvě a srovnání s Úmluvou a Nařízením	813
4.XXII.4.	Úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (Vídeňská úmluva)	816
4.XXII.4.1.	Předmět úpravy	816
4.XXII.4.2.	Kvalifikační rozlišení smlouvy kupní a smlouvy o dílo	816
4.XXII.4.3.	Kolizní režim aplikace Vídeňské úmluvy v praxi	816
4.XXII.4.4.	Tak zvané mezery úpravy a jejich řešení ve Vídeňské úmluvě a pravidla výkladu	817
4.XXII.4.5.	Zvyklosti, mezinárodní obchodní zvyklosti a praktiky stran ve Vídeňské úmluvě	817
4.XXII.4.6.	Mezinárodní obchodní termíny, INCOTERMS 2000 – význam INCOTERMS	818
4.XXII.5.	Judikatura	820
4.XXII.5.1.	Judikatura soudů členských států	820
4.XXII.5.1.1.	(A) Rakousko	820
4.XXII.5.1.2.	(CZ) Česká republika	822
4.XXII.5.1.3.	(D) Německo	824
4.XXII.5.1.4.	(I) Itálie	825
4.XXII.5.1.5.	(NL) Nizozemsko	826
4.XXII.5.2.	Judikatura soudů jiných než členských států	826
4.XXII.5.2.1.	(CH) Švýcarsko	826
4.XXII.5.2.2.	(US) Spojené státy americké	828
4.XXII.5.3.	Z rozhodcovské praxe	828
4.XXII.5.3.1.	(ICC)	828
	Literatura	829
4.XXIII.	Franšizová smlouva – zvláštní kolizní úprava – ad čl. 4 odst. 1 písm. e) Nařízení	836
4.XXIII.1.	Definiční vymezení franšízy z obchodního a právního hlediska (především v nadnárodním kontextu)	837
4.XXIII.1.1.	Franšiza jako termín vytvořený obchodní a právní praxí	837
4.XXIII.1.2.	Rozdíl mezi smíšenými smluvními vztahy a novými smluvními typy vycházejícími z jednodušších institutů smluvního závazkového práva	837
4.XXIII.1.3.	Definice Evropské federace franšízy v mezinárodním kontextu a v režimu národních úprav	838

4.XXIII.1.4.	Definiční vymezení právní vs vymezení obchodní (hospodářské) ..	839
4.XXIII.1.5.	Franšíza jako zvláštní druh licence k souboru aktiv	840
4.XXIII.1.6.	Finanční a právní nezávislost účastníků franšízy	842
4.XXIII.1.7.	Vztah franšízové smlouvy a předpisů na ochranu proti omezování hospodářské soutěže	842
4.XXIII.2.	Kolizní úprava franšízy	844
4.XXIII.2.1.	Franšíza z pohledu mezinárodního (evropského) práva soukromého (kolizního)	844
4.XXIII.2.2.	Nařízení jako revoluční změna v koncepci kolizní úpravy franšízy a srovnání s právem rozhodným pro distribuční smlouvu	844
4.XXIII.2.3.	Plnění charakteristické pro franšízu	846
4.XXIII.2.4.	Právo rozhodné pro franšízovou smlouvu v návaznosti na průmyslově právní ochranu a licence k nehmotným statkům z kolizněprávního hlediska	849
4.XXIII.3.	Další reflexe franšízy v komunitárním právu	851
4.XXIII.3.1.	Rozhodnutí (ESD) ve věci Pronuptis a definiční vymezení franšízy, jakož i distribuce zboží a vztah k předpisům na ochranu hospodářské soutěže	852
4.XXIII.3.2.	Nařízení (EHS) č. 4087/88 z 30. listopadu 1988	853
4.XXIII.3.3.	Green paper (...) [zelená kniha] z roku 1997 a Nařízení (ES) č. 2790/1999	856
4.XXIII.3.4.	Nařízení (ES) 2790/1999 týkající se blokových výjimek pro franšízy	857
4.XXIII.4.	Hmotněprávní úprava mezinárodního a národního původu vybraných zemí (v mezinárodním srovnání a reflexí vztahů s mezinárodním prvkem)	858
4.XXIII.4.1.	Absence výslovné hmotněprávní úpravy franšízy	858
4.XXIII.4.2.	(D) Německo	859
4.XXIII.4.2.1	Koncepce franšízy podle německého práva	859
4.XXIII.4.2.2.	Franšíza a [individuální] pracovněprávní vztahy	860
4.XXIII.4.3.	(E) Španělsko	860
4.XXIII.4.4.	(I) Itálie	862
4.XXIII.4.5.	(F) Francie	864
4.XXIII.4.6.	(NL) Nizozemí	865
4.XXIII.4.7.	(PL) Polsko	868
4.XXIII.4.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska	869
4.XXIII.4.9.	(US) Spojené státy americké	871
4.XXIII.5.	Rozdíl mezi franšízou a distribucí (z pohledu franšízy)	874
	Literatura	874
4.XXIV.	Smlouvy o distribuci (distribuční smlouvy) – zvláštní kolizní úprava – ad čl. 4 odst. 1 písm. f) Nařízení	877
4.XXIV.1.	Právní a hospodářské vymezení koncepce distribuční (distributorské) smlouvy	877
4.XXIV.1.1.	Distribuční smlouva jako obchodní a právní model	877
4.XXIV.1.2.	Zvláštní samostatná koncepce a nikoliv pouze smíšená nebo složená smlouva	877
4.XXIV.1.3.	Distribuční vztah v širším a užším smyslu	878
4.XXIV.1.4.	Kvalifikační rozdíl smlouva distribuční vs smlouva franšízová ...	878
4.XXIV.2.	Úprava distribuční smlouvy v českém právním řádu	879
4.XXIV.2.1.	Distribuční smlouva jako smluvní typ právem explicitně nepojmenovaný	879

4.XXIV.2.2.	Vztah k ochraně hospodářské soutěže	880
4.XXIV.2.3.	Vertikální dohody	880
4.XXIV.2.4.	Tak zvané souborné kartely	880
4.XXIV.2.5.	Výjimky ze zákazu dohod	880
4.XXIV.2.6.	Obecné (blokové) výjimky	881
4.XXIV.3.	Distribuční smlouva v polském právním řádu	881
4.XXIV.3.1.	Projev smluvní autonomie	881
4.XXIV.3.2.	Distribuce v užším smyslu	882
4.XXIV.3.3.	Distribuce v širším smyslu	883
4.XXIV.3.4.	Rámcové smlouvy	884
4.XXIV.3.5.	Polské soutěžněprávní limity	884
4.XXIV.3.6.	Distribuční smlouva v polské judikatuře	884
4.XXIV.3.7.	Distribuční smlouva v právu Společenství	885
4.XXIV.3.7.1.	Primární právo Společenství	885
4.XXIV.3.7.2.	Definiční rozsah distribučních smluv v sekundárním právu Společenství	886
4.XXIV.3.7.3.	Prováděcí předpisy k čl. 81 odst. 3 SES (výjimky ze zákazu)	886
4.XXIV.4.	Nařízení 2790/1990 o použití čl. 81 odst. 3 SES	887
4.XXIV.4.1.	Princip blokových výjimek v režimu čl. 81 odst. 3 SES a Nařízení 2790/1990	887
4.XXIV.4.2.	Pozitivní vymezení	887
4.XXIV.4.3.	Negativní věcný rozsah	888
4.XXIV.5.	Nezávazné pokyny k vertikálním omezením	888
4.XXIV.6.	Obchodní zastoupení	889
4.XXIV.6.1.	Dohody o obchodním zastoupení	889
4.XXIV.6.2.	Pravé dohody o obchodním zastoupení	889
4.XXIV.6.3.	Nepravné dohody o obchodním zastoupení	889
4.XXIV.6.4.	Pravé a nepravné dohody o obchodním zastoupení podle rizik obchodního zástupce	890
4.XXIV.7.	Specifická pravidla pro jednotlivá odvětví	890
4.XXIV.8.	Soukromoprávní [hmotněprávní] unifikace a jejich význam pro autonomní kolizní kvalifikaci smlouvy (smluvního závazkového vztahu) – distribuční smlouvy (PECL – Principy Evropského Smluvního práva)	890
4.XXIV.8.1.	Vymezení distribuční smlouvy	890
4.XXIV.8.2.	Výlučná a výhradní distribuční smlouva	891
4.XXIV.8.3.	Selektivní distribuční smlouvy	891
4.XXIV.8.4.	Výlučné kupní smlouvy	891
4.XXIV.8.5.	Smíšené smlouvy	892
4.XXIV.8.6.	Faktické distribuční smlouvy a faktická výlučnost	892
4.XXIV.9.	Právo rozhodné pro distribuční smlouvy v komunitárním režimu	892
4.XXIV.9.1.	Úmluva ve srovnání s Nařízením	892
4.XXIV.9.2.	Determinanty kolizní úzké vazby u distribučních a franšízových smluv (z pohledu smluv distribučních)	893
4.XXIV.9.3.	Spojení franšízy a distribuce jako jeden z důvodů pro shodné kolizní řešení	894
4.XXIV.9.4.	Ochrana slabší strany smlouvy vs neomezená volba práva	894
4.XXIV.10.	Judikatura	895
4.XXIV.10.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	895
4.XXIV.10.2.	Další rozhodovací praxe v režimu práva Společenství a komunitárních struktur	897

4.XXIV.10.3.	Judikatura soudů členských států	898
4.XXIV.10.3.1.	(D) Německo	898
4.XXIV.10.3.2.	(F) Francie	898
4.XXIV.10.3.3.	(I) Itálie	900
4.XXIV.10.3.4.	(PL) Polsko	901
4.XXIV.10.3.5.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	902
	Literatura	902
4.XXV.	Finanční trhy, finanční a investiční nástroje a některé smluvní závazkové vztahy v oblasti kapitálového trhu – zvláštní kolizní úprava – ad čl. 4 odst. 1 písm. h) Nařízení	903
4.XXV.1.	Smlouvy v oblasti finančního trhu a mnohostranných systémů .	903
4.XXV.2.	Finanční trh a smlouvy uzavírané v rámci mnohostranných systémů [ad čl. 4 odst. 1 písm. h)]	904
4.XXV.2.1.	Věcný a subjektivní rozsah čl. 4 odst. 1 písm. h) Nařízení	904
4.XXV.2.1.1.	Smlouvy uzavírané při obchodování s finančními nástroji	904
4.XXV.2.1.2.	Termín finanční nástroje	905
4.XXV.2.1.3.	Termín mnohostranné systémy [...] a smlouvy uzavírané na plat- formě těchto systémů	906
4.XXV.2.2.	Subjektivní rozsah čl. 4 odst. 1 písm. h) Nařízení	906
4.XXV.2.2.1.	Užší subjektivní rozsah	906
4.XXV.2.2.2.	Širší subjektivní rozsah	907
4.XXV.3.	Kolizní pravidla pro smlouvy při obchodování s finančními nástroji	908
4.XXV.3.1.	Volba práva a zohlednění zásad pro poskytování finančních služeb	908
4.XXV.3.2.	Rozhodné právo v případě absence volby	909
4.XXV.4.	Platební systémy a jejich neodvolatelnost z pohledu kolizní úpravy	910
4.XXV.4.1.	Priorita režimu platebních systémů a bod (31) Preambule k Nařízení	910
4.XXV.4.2.	Srovnání s komunitární úpravou insolvenčních řízení s mezinárodním prvkem	911
4.XXV.4.3.	Pojem platební systém z pohledu kolizního práva	912
4.XXV.5.	Finanční trh	914
4.XXV.6.	Subjektivní rozsah předpisů o platebním styku (účastník)	915
4.XXV.7.	Zajištění práv účastníků platebních systémů	915
4.XXV.8.	Zajištění (kolaterál)	916
4.XXV.9.	Platební systémy právní úpravy (CZ)	916
4.XXV.9.1.	Zohlednění zásady neodvolatelnosti v českých předpisech národního původu	916
4.XXV.9.2.	Seznam systémů vedený ČNB (CZ)	918
4.XXV.9.3.	Kolizní zohlednění Směrnice o neodvolatelnosti v předpisech mezinárodního práva soukromého tuzemského původu	918
4.XXV.10.	Kolizněprávní význam bodu (31) Preambule k Nařízení	919
4.XXV.11.	Ochrana spotřebitele v rámci systémů	920
4.XXV.12.	Smlouvy o úschově, správě, uložení a smlouva o obhospodařování cenných papírů	920
4.XXVI.	Akreditivy	921
4.XXVI.1.	Charakteristika akreditivu a jeho druhy	921
4.XXVI.2.	Akreditiv z pohledu mezinárodního práva soukromého	922

4.XXVI.3.	Volba práva	923
4.XXVI.4.	Použitelnost Nařízení a charakteristické plnění	923
4.XXVI.5.	Vztah kupujícího (plátce) a banky otevírající akreditiv	924
4.XXVI.6.	Nároky beneficianta z akreditivu samotného vůči bance otevírající akreditiv	925
4.XXVI.7.	Vztah banky vystavující akreditiv a banky avizující / potvrzující akreditiv a vztah banky avizující / potvrzující a beneficianta (prodávajícího)	925
4.XXVI.7.1.	Vztah mezi bankami a beneficentem	925
4.XXVI.7.1.1.	Potvrzený akreditiv	925
4.XXVI.7.1.2.	Avizovaný akreditiv	925
4.XXVI.7.2.	Vztah mezi bankou otevírající akreditiv a avizující/potvrzující bankou	927
4.XXVI.8.	Přímo použitelné hmotněprávní předpisy a jednotná pravidla	927
4.XXVI.8.1.	Jednotná pravidla a zvyklosti pro dokumentární akreditivy (UCP) ..	927
4.XXVI.8.2.	Další jednotná pravidla a analogické nestátní prameny	929
	Literatura	929
4.XXVII.	Práva k nehmotným statkům a licenční smlouvy	931
4.XXVII.1.	Právo rozhodné pro závazkové vztahy v souvislosti s převodem či využitím některých práv k nehmotným statkům (duševní a průmyslové vlastnictví)	931
4.XXVII.1.2.	Vztah Nařízení a závazků v souvislosti s převodem či využitím práv k nehmotným statkům (koncepce Nařízení ohledně práv k tzv. nehmotným statkům)	931
4.XXVII.1.3.	Kolizní úprava Nařízení [in fine] ohledně smluvních závazků týkajících se nehmotných statků a zachování koncepce analogické s přístupem Úmluvy	933
4.XXVII.2.	Základní charakteristika některých práv k nehmotným statkům v kontextu odpovídající komunitární úpravy	933
4.XXVII.2.1.	Patent Společenství	933
4.XXVII.2.2.	Odrůdová práva Společenství	934
4.XXVII.2.3.	Ochranná známka Společenství	934
4.XXVII.2.4.	Průmyslový vzor Společenství	935
4.XXVII.2.5.	Označení původu a zeměpisná označení	936
4.XXVII.2.6.	Chráněné zeměpisné označení	936
4.XXVII.2.7.	Chráněné označení původu výrobku	937
4.XXVII.2.8.	Zaručená tradiční specialita	937
4.XXVII.3.	Judikatura	937
4.XXVII.3.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	937
4.XXVII.3.2.	Z rozhodcovské praxe	937
	Literatura	938
	Článek 5 Nařízení / Článek 4 odst. 4 Úmluvy	939
5.I.	Význam mezinárodní přepravy a předmět smluvních vztahů ...	942
5.II.	Kolizní úprava národního původu (CZ)	943
5.II.1.	Zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním (MPSaP) ..	943
5.II.2.	Zamýšlená nová úprava mezinárodního práva soukromého národního původu	943
5.II.3.	Přímá a kolizní úprava mezinárodního původu	943
5.III.	Kolizní úprava dle Úmluvy a Nařízení ve srovnání	943

5.VIII.5.3.	Odpovědnost dopravce	958
5.VIII.5.4.	Další úprava v oblasti letecké přepravy	958
5.VIII.5.5.	Režim Montrealské úmluvy	959
5.VIII.5.6.	Aplikační praxe k Varšavské úmluvě a dalším předpisům mezinárodního původu v mezinárodní přepravě (judikatura)	959
5.IX.	Přepravní dokumenty (při přepravě zboží)	960
5.IX.1.	Funkce přepravních dokumentů	960
5.IX.2.	Význam přepravních dokumentů z hlediska mezinárodního práva soukromého	960
5.IX.3.	Druhy přepravních dokumentů	961
5.IX.3.1.	Přehled zvlášť významných přepravních dokumentů	961
5.IX.3.2.	Konosament	961
5.IX.3.3.	Balicí list	961
5.IX.3.4.	Karnety (zejména ATA Karnety)	961
5.IX.3.5.	Nákladní listy	962
5.IX.3.6.	Poštovní stvrzenka	962
5.X.	Právo vlajky	962
5.X.1.	Právo vlajky jako jeden z možných hraničních určovatелů v souvislosti s mezinárodní přepravou	962
5.X.2.	Právo vlajky a Úmluva / Nařízení	964
5.X.3.	Právo vlajky u jiných závazkových vztahů v souvislosti s dopravními prostředky	964
5.XI.	Judikatura	965
5.XI.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	965
5.XI.2.	Judikatura soudů členských států	966
5.XI.2.1.	(A) Rakousko	966
5.XI.2.2.	(CZ) Česká republika	966
5.XI.2.3.	(D) Německo	967
5.XI.2.4.	(I) Itálie	973
5.XI.2.5.	(NL) Nizozemsko	974
5.XI.2.6.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	974
5.XI.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	974
5.XI.3.1.	(CH) Švýcarsko	974
5.XI.3.2.	(US) Spojené státy americké	975
5.XI.4.	Z rozhodcovské praxe	975
	Literatura	976
	Příloha komentáře k čl. 5 Nařízení: Kolizní úprava, odpovědnost za škodu, způsob a podmínky aplikace a použití zvyklostí a smluvních podmínek v režimu některých pramenů mezinárodního původu v oblasti smluv o přepravě	984
Článek 6 Nařízení / Článek 5 Úmluvy.....		993
6.I.	Koncepce a účel ochrany spotřebitele a východiska úpravy hmotněprávní i kolizní v komunitárních normách na ochranu spotřebitele	996
6.II.	Komunitární specifika ochrany spotřebitele	998
6.II.1.	Cíle komunitární legislativy v oblasti ochrany spotřebitele	998
6.II.2.	Základní normativní rámec spotřebitelské legislativy	998
6.III.	Směrnice č. 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	999

6.III.1.	Účel, cíl a koncepce úpravy dle Směrnice č. 93/13/EHS	999
6.III.2.	Kolizní úprava Směrnice 93/13/EHS a její vazba k Nařízení (Úmluvě)	1000
6.III.3.	Volba práva a volba fóra (způsobu řešení sporů) z pohledu přiměřenosti / nepřiměřenosti	1000
6.III.3.1.	Význam přílohy Směrnice 93/13/EHS (indikativní seznam nepřiměřených podmínek) z pohledu kolizněprávní úpravy	1000
6.III.3.2.	Objektivní možnost seznámit se se smluvní úpravou (bod /i/ přílohy ke Směrnici 93/13/EHS)	1002
6.III.3.3.	Omezení spotřebitele při uplatňování svých práv (bod /q/ přílohy ke Směrnici 93/13/EHS) / rozhodčí řízení ve spotřebitelských sporech a aplikace předpisů na ochranu spotřebitele v řízeních před rozhodci	1003
6.III.3.4.	Zákaz omezování důkazní povinnosti a zákaz zhoršení procesního postavení účastníka ve spotřebitelských sporech	1007
6.III.3.5.	Dohoda o dokazování a o řízení a absence analogie čl. 1 odst. 2 písm. h) Úmluvy v Nařízení	1008
6.III.3.6.	Interakce bodů (i) a (q) přílohy ke Směrnici 93/13/EHS v kontextu úpravy čl. 6 Nařízení	1010
6.III.3.7.	Relativní samostatnost ujednání o rozhodném právu a o způsobu řešení sporů na zbývajícím obsahu spotřebitelské smlouvy (princip separability)	1010
6.III.3.8.	Ochrana spotřebitele před nekalými ujednáními ve smlouvách (smluvních podmínkách) z pohledu vybraných zemí v návaznosti na ujednání o volbě rozhodného práva a způsobu řešení sporů	1011
6.III.3.9.	(A) Rakousko	1012
6.III.3.10.	(CZ) Česká republika	1012
6.III.3.11.	(D) Německo	1013
6.III.3.12.	(F) Francie	1013
6.III.3.13.	(IRL) Irsko	1014
6.III.3.14.	(PL) Polsko	1014
6.III.3.15.	(SE) Švédsko	1015
6.III.3.16.	(SK) Slovensko	1015
6.III.3.17.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska	1016
6.III.4.	Procesní problematika ochrany spotřebitele ve smlouvách s mezinárodním prvkem	1016
6.III.4.1.	Význam spojení procesní a hmotněprávní problematiky	1016
6.III.4.2.	Rozhodnutí ESD ve věci Mostaza-Claro vs Centro Movil	1018
6.III.5.	Další prameny komunitárního práva a judikatura ESD významná pro rozhodování spotřebitelských sporů v řízeních jiných než před obecným soudem	1020
6.IV.	Struktury Společenství / EU a jejich úkoly v souvislosti s ochranou spotřebitelů	1021
6.V.	Spotřebitelská smlouva jako institut, a nikoliv smluvní typ ...	1022
6.V.1.	Spotřebitelská smlouva jako kvalifikátor skupiny smluv dle subjektivního prvku	1022
6.V.2.	Skupiny spotřebitelských smluv	1023
6.V.3.	Distanční smlouvy	1023
6.V.4.	Druhy smluvních závazkových vztahů	1024
6.VI.	Principy ochrany spotřebitele dle Úmluvy	1025
6.VII.	Geneze Nařízení ve vztahu k ochraně spotřebitele	1026
6.VII.1.	Koncepční záměry	1026

6.VII.2.	Návrh Nařízení	1026
6.VII.3.	Koncepce kolizní úpravy Nařízení (Úmluvy)	1027
6.VII.4.	Radikální charakter Návrhu Nařízení	1028
6.VIII.	Působnost	1030
6.VIII.1.	Subjektivní rozsah čl. 6 Nařízení	1030
6.VIII.2.	Pojem spotřebitel a podnikatel	1030
6.VIII.3.	Spotřebitel	1031
6.VIII.3.1.	Význam a způsob kvalifikace osoby spotřebitele	1031
6.VIII.3.2.	Vymezení spotřebitele z pohledu podnikatele	1032
6.VIII.3.3.	Subjektivita osoby spotřebitele	1033
6.VIII.3.4.	Rozšíření ochrany na další skupiny osob	1036
6.VIII.3.5.	Postavení zájmových svazů a sdružení na ochranu spotřebitelů ..	1036
6.VIII.3.6.	Význam účelu smlouvy pro kvalifikaci spotřebitele	1037
6.VIII.3.7.	Smíšený účel smlouvy	1037
6.VIII.3.8.	Vliv charakteru plnění na kvalifikaci osoby spotřebitele a spotřebitelského vztahu	1038
6.VIII.3.9.	Obecná a zvláštní definice spotřebitele	1038
6.VIII.3.10.	Konkurence definičního vymezení spotřebitele podle některých pramenů komunitárního práva	1039
6.VIII.3.11.	Definiční vymezení v hmotněprávní úpravě obsažené ve směrnici	1039
6.VIII.3.12.	Definiční vymezení spotřebitele dle kolizní úpravy Nařízení	1044
6.VIII.3.13.	Podnikatel	1044
6.VIII.3.14.	Věcný rozsah Nařízení	1045
6.IX.	Zaměření na zemi spotřebitele (objektivní teritoriální podmínka subjektivního rozsahu působnosti)	1046
6.IX.1.	Zaměření činnosti podnikatele na stát (území) bydliště spotřebitele	1046
6.IX.2.	Propojení aktivit podnikatele a úkonů skutečného uzavření smlouvy v rámci těchto aktivit	1047
6.IX.3.	Sporná existence mezinárodního prvku	1047
6.IX.4.	Analogie k výkladu Nařízení č. 44/2001	1049
6.IX.5.	Způsob prezentace činnosti podnikatele	1050
6.IX.6.	Lokální presence podnikatele vs lokální presence výrobce a jeho reklamy	1053
6.X.	Řešení některých hraničních případů spotřebitelské ochrany a vazba na aplikaci imperativních předpisů a výlučnou soudní pravomoc (mezinárodní příslušnost)	1054
6.XI.	Bydliště spotřebitele a extrakomunitární dosah	1056
6.XII.	Forma spotřebitelské smlouvy	1056
6.XII.1.	Zvláštní úprava alternativního kolizního navázání pro formu smluv	1056
6.XII.2.	Aplikace legis electa výhodnější z pohledu ochrany spotřebitele	1056
6.XIII.	Ad čl. 6 odst. 2 Nařízení – Omezení volby práva prioritou standardů ochrany poskytované předpisy v zemi obvyklého bydliště spotřebitele	1057
6.XIII.1.	Možnost volby práva	1057
6.XIII.2.	Materializace kolizní úpravy (omezení volby práva standardem ochrany spotřebitele)	1057
6.XIII.3.	Kogentní charakter úpravy spotřebitele / vliv koncepce směrnic implementovaných do hmotněprávní úpravy členských zemí	1059

6.XIII.4.	Úmluva vs Nařízení ve vzájemném srovnání	1059
6.XIV.	Ad čl. 6 odst. 4 Nařízení (aj.) – Vyloučení aplikace úpravy (negativní vymezení věcného rozsahu čl. 6 Nařízení)	1061
6.XV.	Některé společné otázky kolizní problematiky smluvních závazkových vztahů dle čl. 6 odst. 4 Nařízení – aplikace minimálních standardů	1062
6.XVI.	Smlouvy poskytované výlučně v zemi, odlišné od obvyklého bydliště spotřebitele, [ad čl. 6 odst. 4 písm. a) Nařízení]	1064
6.XVII.	Přepravní smlouvy odlišné od smluv ohledně souborných služeb [ad čl. 6 odst. 4. písm. b) Nařízení]	1065
6.XVII.1.	Směrnice 90/314/EHS z 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Směrnice 90/314/EHS)	1065
6.XVII.2.	Obsah Směrnice 90/314/EHS	1066
6.XVII.3.	Proces přijímání směrnice	1067
6.XVIII.	Kolizní problematika související se smlouvami o zřízení věcných práv k nemovitostem, nájemními smlouvami a <i>time-sharingem</i> [ad čl. 6 odst. 4 písm. c)]	1067
6.XVIII.1.	Omezení věcného rozsahu čl. 6 Nařízení ve vztahu k <i>time-sharingu</i>	1067
6.XVIII.2.	Konkurence aplikovatelných úprav	1067
6.XVIII.3.	Kolizní pravidla použitelná pro smlouvy, jejichž předmětem není <i>time-sharing</i>	1068
6.XVIII.4.	<i>Time-sharing</i>	1069
6.XVIII.5.	Směrnice č. 94/47/ES	1069
6.XVIII.5.1.	Účel úpravy	1069
6.XVIII.5.2.	Smluvní model <i>time-sharing</i>	1070
6.XVIII.5.3.	Právní základ harmonizační úpravy <i>time-sharingu</i>	1071
6.XVIII.5.4.	Harmonizační úprava kolizního práva obsažená ve Směrnici č. 94/47/ES (článek 9 Směrnice 94/47/ES)	1072
6.XVIII.5.5.	Hmotněprávní (harmonizační) úprava dle Směrnice č. 94/47/ES ..	1072
6.XVIII.5.5.1.	Předmět úpravy	1072
6.XVIII.5.5.2.	Věcná působnost (čl. 2 Směrnice č. 94/47/ES)	1073
6.XVIII.5.5.3.	Informační povinnost (čl. 3 a čl. 4 Směrnice č. 94/47/ES)	1074
6.XVIII.5.5.4.	Odstoupení od smlouvy (čl. 5 Směrnice č. 94/47/ES)	1074
6.XVIII.5.5.5.	Zákaz plateb záloh (čl. 6 Směrnice č. 94/47/ES)	1074
6.XVIII.5.5.6.	Úvěrové financování (čl. 7 Směrnice č. 94/47/ES)	1075
6.XVIII.5.5.7.	Zákaz vzdání se práv (čl. 8 Směrnice č. 94/47/ES)	1075
6.XVIII.5.5.8.	Volba rozhodného práva (čl. 9 Směrnice č. 94/47/ES)	1075
6.XVIII.5.5.9.	Standard ochrany	1075
6.XVIII.5.6.	Proces schvalování (přijímání) Směrnice č. 94/47/ES	1075
6.XVIII.5.7.	Řízení v souvislosti s nedostatečnou implementací a/nebo porušováním standardů dle Směrnice č. 94/47/ES	1076
6.XVIII.5.8.	Judikatura k aplikaci Směrnice č. 94/47/ES	1077
6.XVIII.5.8.1.	Rozsudek ESD, sp. zn. C-73/04 ze 13. října 2005 (ve věci Brigitte et Marcus Klein /D/ vs Rhodos Management Ltd.)	1077
6.XVIII.5.8.2.	Další použitelná judikatura	1079
6.XVIII.5.9.	Implementace do právního řádu (CZ)	1080
6.XVIII.6.	Směrnice EP a Rady 2008/122/ES	1081
6.XVIII.6.1.	Úprava nahrazující Směrnici 94/47/ES a její koncepce	1081
6.XVIII.6.2.	Proces přípravy a schvalování Směrnice 2008/111/ES	1082
6.XVIII.6.3.	Aplikace Směrnice 2008/111/ES ve vztazích s mezinárodním prvkem a kolizní úprava	1084

6.XVIII.6.4.	Principy úpravy Směrnice 2008/111/ES	1084
6.XVIII.6.4.1.	Věcný rozsah	1084
6.XVIII.6.4.2.	Nové definiční vymezení některých pojmů	1084
6.XVIII.6.4.3.	Upřesnění podmínek reklamy a požadavků ohledně předsmluvních informací a obsahu smlouvy	1085
6.XVIII.6.4.4.	Odstoupení od smlouvy	1086
6.XVIII.6.4.5.	Doplňkové smlouvy	1086
6.XVIII.6.4.6.	Použití ve vztazích s mezinárodním prvkem	1086
6.XIX.	Obchodování s finančními nástroji a kapitálový trh	
	[čl. 6 odst. 4 písm. d) Nařízení]	1087
6.XIX.1.	Věcný rozsah čl. 6 odst. 4 písm. d) Nařízení	1087
6.XIX.2.	Termín kapitálový trh vs peněžní trh	1088
6.XIX.2.1.	Definice trhu ve smyslu ekonomickém a právním	1088
6.XIX.2.2.	Právní rámec obchodování s finančními nástroji v rámci peněžního trhu/kapitálového trhu/regulovaného trhu – sekundární právo EU	1089
6.XIX.3.	Úprava národního původu (CZ – Česká republika)	1090
6.XIX.4.	Termín finanční nástroje	1091
6.XIX.5.	Zásady investování prostřednictvím finančních nástrojů	1092
6.XIX.6.	Důvody vyloučení z věcného rozsahu kolizní úpravy spotřebitelských smluv	1092
6.XIX.7.	Nabídky převzetí	1093
6.XIX.8.	Podíly na subjektech (podnicích) kolektivního investování	1094
6.XIX.8.1.	Terminologická nepřesnost české verze (subjekt vs podnik)	1094
6.XIX.8.2.	Vyloučení spotřebitelské ochrany prostřednictvím kolizní úpravy čl. 6 Nařízení	1095
6.XIX.9.	Obchody v rámci mnohostranných systémů sdružujících nebo umožňujících sdružování početných zájmů třetích osob na nákupu či prodeji finančních nástrojů [čl. 6 odst. 4 písm. e) Nařízení]	1095
6.XIX.10	Společné aspekty kolizní problematiky smluvních závazkových vztahů dle čl. 6 odst. 4 písm. d) a písm. e) Nařízení	1095
6.XIX.10.1.	Účast spotřebitele v platebních systémech	1095
6.XIX.10.2.	Spotřebitelské závazky vyplývající z kontraktačních jednání (předsmluvní spotřebitelské závazky)	1096
6.XX.	Hodnocení kolizní ochrany spotřebitele v rámci koncepce	
	Nařízení	1096
6.XXI.	Kolizní úprava obsažená ve vybraných směrnicih	1097
6.XXI.1.	Význam [quasi] kolizních ustanovení obsažených ve směrnicih a jejich vztah ke kolizním normativům čl. 5 Úmluvy a čl. 6 Nařízení	1097
6.XXI.2.	Některé společné jmenovatele kolizní úpravy obsažené ve směrnicih o ochraně spotřebitele	1099
6.XXI.3.	V kolizní úpravě obsažené ve směrnicih lze vysledovat dvě základní koncepce	1099
6.XXI.4.	Kolizní úprava ve vybraných směrnicih	1100
6.XXI.4.1.	Článek 6 odst. 2 Směrnice Rady 93/13/EHS z 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách ..	1100
6.XXI.4.2.	Článek 12 odst. 2 Směrnice EP a Rady 97/7/ES z 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	1101

6.XXI.4.3.	Článek 7 odst. 2 Směrnice EP a Rady 1999/44/ES z 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	1104
6.XXI.4.4.	Článek 12 odst. 2 Směrnice EP a Rady 2002/65/ES z 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES	1105
6.XXI.4.5.	Článek 22 odst. 4 Směrnice EP a Rady 2008/48/ES z 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení Směrnice Rady 87/102/EHS	1106
6.XXI.4.6.	Článek 12 odst. 2 Směrnice EP a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně	1106
6.XXI.4.7.	Význam přílohy Směrnice 93/13/EHS (indikativní seznam nepřiměřených podmínek) z pohledu kolizněprávní úpravy	1107
6.XXII.	Judikatura	1108
6.XXII.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1108
6.XXII.2.	Judikatura soudů členských států	1110
6.XXII.2.1.	(A) Rakousko	1110
6.XXII.2.2.	(B) Belgie	1120
6.XXII.2.3.	(CZ) Česká republika	1121
6.XXII.2.4.	(D) Německo	1124
6.XXII.2.5.	(F) Francie	1125
6.XXII.2.6.	(I) Itálie	1127
6.XXII.2.7.	(SK) Slovensko	1128
6.XXII.2.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1128
6.XXII.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	1129
6.XXII.3.1.	(DK) Dánsko	1129
6.XXII.4.	Judikatura rozhodčích soudů	1130
6.XXII.4.1.	(CZ) Česká republika	1130
	Literatura	1140
	Článek 7 Nařízení [Pojistné smlouvy]	1159
7.I.	Význam pojištění z pohledu mezinárodního práva soukromého	1162
7.II.	Právní stav před účinností Nařízení	1163
7.III.	Kolizní právní úprava obsažená ve směrnících	1164
7.IV.	Režim aplikace Úmluvy	1164
7.IV.1.	Prameny úpravy a definiční vymezení	1164
7.IV.2.	Kolizní právo upravující závazky z pojistných smluv obsažené v Úmluvě	1165
7.IV.3.	Zajišťovací smlouvy	1167
7.IV.4.	Pojistné smlouvy jako smlouvy spotřebitelské v režimu Úmluvy	1168
7.IV.5.	Kvalifikace pohledávek z pojistných smluv	1168
7.IV.6.	Úprava obsažená v návrhu Nařízení	1168
7.IV.7.	Výsledek vyjednání o koncepci kolizní úpravy pojištění v podobě Nařízení [in fine]	1169

7.X.1.	Obecný rámec a koncepce Směrnice 2002/83/ES	1191
7.X.1.1.	Účel Směrnice	1192
7.X.1.2.	Univerzální působnost	1192
7.X.1.3.	Univerzální licence	1192
7.X.2.	Zásada minimálního standardu dle Směrnice 2002/83/ES	1193
7.X.3.	Rozhodné právo a volba práva (kapitola 4 Směrnice 2002/83/ES)	1193
7.X.3.1.	Právo členského státu závazku	1193
7.X.3.2.	Volba práva	1194
7.X.3.3.	Technika a principy kolizní úpravy volby rozhodného práva Smluvní autonomie vs požadavek ochrany	1194
7.X.3.4.	Obecná kolizní úprava určující možnost a limity volby práva ...	1195
7.X.3.5.	Materializovaná kolizní norma a vazba legis electa na státní příslušnost	1195
7.X.3.6.	Multilegální stát (stát s více právními řády / systémy)	1195
7.X.3.7.	Přednost kogentních předpisů legis fori a imperativní úprava ...	1195
7.X.4.	Vztah Směrnice 2002/83/ES k Nařízení (Úmluvě) a k dalším předpisům Společenství	1196
7.X.4.1.	Vztah k Úmluvě, Nařízení, příp. dalším kolizním normám použitelným v jednotlivých členských státech	1196
7.X.4.2.	Vztah k dalším předpisům Společenství	1197
7.X.5.	Rozsudek ESD ve věci C-501/04 z 18. července 2007 (EK vs. /E/)	1197
7.X.6.	Ochrana pojistníka jako slabší strany jiná než na základě kolizní úpravy / korespondující postavení spotřebitele	1197
7.X.6.1.	Nepřímá ochrana spotřebitele – pojistníka	1197
7.X.6.2.	Formy nepřímé ochrany spotřebitele – pojistníka dle Směrnice 2002/83/ES	1198
7.X.6.2.1.	Obecný zájem (čl. 33 Směrnice 2002/83/ES)	1198
7.X.6.2.2.	Pravidla pro pojistné podmínky a sazby pojistného (čl. 34 Směrnice 2002/83/ES)	1198
7.X.6.2.3.	Lhůty pro zrušení individuálního životního pojištění (čl. 35 směrnice 2002/83/ES)	1198
7.X.6.2.4.	Informační povinnost vůči pojistníkovi / informování pojistníka (čl. 36 Směrnice 2002/83/ES)	1199
7.XI.	Judikatura	1199
7.XI.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1199
7.XI.2.	Judikatura soudů členských států	1202
7.XI.2.1.	(A) Rakousko	1202
7.XI.2.2.	(CZ) Česká republika	1205
7.XI.2.3.	(D) Německo	1206
	Literatura	1209
Článek 8 Nařízení / Článek 6 Úmluvy		1215
8.I.	Pracovněprávní vztahy s přeshraničním prvkem a úprava mezinárodního práva soukromého národního původu	1217
8.II.	Česká úprava mezinárodního práva soukromého národního původu	1217
8.II.1.	Smluvní autonomie podle českého zákona o mezinárodním právu soukromém	1217

8.II.2.	Rozsah aplikace norem mezinárodního práva soukromého na pracovněprávní vztahy s mezinárodním prvkem	1219
8.II.3.	Použití cizího práva na pracovněprávní vztah v případě výkonu práce v tuzemsku	1221
8.II.3.1.	Zásada originálního způsobu aplikace cizího práva	1221
8.II.3.2.	Omezení výhradou veřejného pořádku v pracovněprávních vztazích	1221
8.II.3.3.	Omezení imperativními (mezinárodně kogentními) předpisy	1224
8.II.3.4.	Kolizní úprava národního původu (CZ) v návrhu zákona o mezinárodním právu soukromém	1224
8.II.3.5.	Bilaterální kolizní úprava pracovněprávních vztahů mezinárodního původu	1225
8.III.	Unijní a komunitární základ výkonu práce a pracovněprávních vztahů	1226
8.III.1.	Svoboda výkonu práce a svoboda pohybu a usazování v rámci jednotného trhu (veřejnoprávní rozměr)	1226
8.III.1.1.	Unijní občanství, svoboda pohybu a svoboda výkonu práce jako základní zásady vyplývající z primárního práva	1226
8.III.1.2.	Provedení základních zásad v sekundárním právu	1226
8.III.2.	Rovnost mužů a žen v pracovněprávních vztazích jako základní princip evropského (pracovněprávního) pořádku	1227
8.III.3.	Soukromoprávní rozměr svobody pohybu a svobody výkonu povolání	1229
8.III.3.1.	Místo výkonu práce a osobní status jako soukromoprávní protipól veřejnoprávního hraničního určovatele v podobě občanství	1229
8.III.3.2.	Univerzální charakter Úmluvy / Nařízení jako projev soukromoprávní rovnosti nezávislé na státoobčanském svazku .	1230
8.III.3.3.	Použití kolizních předpisů legis fori	1230
8.IV.	Kolizní úprava Nařízení a Úmluvy	1231
8.V.	Společná koncepce věcného rozsahu Nařízení a Úmluvy	1231
8.V.1.	Předmět (věcný rozsah)	1231
8.V.1.1.	Pojem individuální pracovní smlouvy a výklad v návaznosti na Nařízení 44/2001	1231
8.V.1.1.1.	Charakteristické znaky individuální pracovní smlouvy (individuálního pracovněprávního vztahu)	1231
8.V.1.1.2.	Podstatný význam skutečného obsahu smlouvy a smluvního vztahu	1232
8.V.1.2.	Pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy	1234
8.V.1.3.	Význam termínu individuální pracovní smlouvy a individuální pracovněprávní vztahy	1234
8.V.1.3.1.	Individuální pracovní smlouvy	1234
8.V.1.3.2.	Individuální pracovněprávní vztahy	1235
8.V.1.3.2.1	Faktické pracovněprávní vztahy	1235
8.V.1.3.2.2.	Specialita kolizní pracovněprávní úpravy vůči obecné úpravě účinků rozhodného práva na důsledky neplatnosti podle čl. 12 odst. 1 písm. e) Nařízení [čl. 10 odst. 1 písm. e) Úmluvy]	1236
8.V.2.	Další druhy individuálních pracovněprávních vztahů zahrnutých pod rozsah čl. 8 Nařízení / čl. 6 Úmluvy	1236
8.V.2.1.	Tzv. rodinné pracovněprávní vztahy, a to jak mezi manželi, tak mezi rodiči a dětmi	1236
8.V.2.2.	Učební poměr	1237
8.V.2.3.	Praktikanti, dobrovolníci	1238

8.V.2.4.	Pracovníci ve veřejném sektoru	1238
8.V.2.4.1.	Soukromoprávní pracovní vztah a výkon veřejné moci z kolizního hlediska	1238
8.V.2.4.2.	Pracovníci diplomatických a konsulárních misí, mezinárodních organizací a jiných subjektů mezinárodního práva (veřejného) ..	1240
8.VI.	Změny oproti Úmluvě	1241
8.VI.1.	Formální terminologické vyjasnění věcného rozsahu	1241
8.VI.2.	Specifika distribuční a franšizové smlouvy a kvalitativní rozdíl mezi koncepcí Nařízení a koncepcí Úmluvy v návaznosti na změnu koncepce čl. 4 Úmluvy vs. čl. 4 Nařízení	1241
8.VII.	Kolizní úprava Úmluvy a Nařízení	1242
8.VII.1.	Smluvní autonomie	1242
8.VII.1.1.	Volba práva	1242
8.VII.1.2.	Omezení autonomie smluvních stran v zájmu ochrany zaměstnance	1243
8.VII.2.	Dohoda o platnosti práva mimo svrchované území určitého státu	1243
8.VII.2.1.	Účinky klauzule o vnitřním trhu	1243
8.VII.2.1.1.	Právo rozhodné v případě neexistence volby práva	1243
8.VII.2.1.2.	Určení obvyklého místa výkonu práce	1244
8.VII.2.1.2.1.	Přesnější vymezení místa výkonu práce v Nařízení oproti Úmluvě	1244
8.VII.2.1.2.2.	Vliv rozhodnutí ESD ve věcech Mulox a Rutten k Nařízení 44/2001	1244
8.VII.2.2.	Letecký personál	1244
8.VII.2.2.1.	Palubní průvodčí	1244
8.VII.2.2.2.	Piloti	1245
8.VII.2.3.	Výkon práce na dálku	1245
8.VII.2.4.	Dočasná činnost v jiném členském státě	1246
8.VII.2.4.1.	Vysílání zaměstnanců	1246
8.VII.2.4.2.	Vyslání v rámci [koncernové] skupiny podniků	1248
8.VII.2.4.3.	Vztah ke směrnici o vysílání pracovníků	1249
8.VII.2.4.4.	Obsah rozhodného práva / kolizního statusu aplikovaného v rámci vyslání zaměstnance	1251
8.VII.3.	Činnosti vykonávané mimo svrchované území určitého státu	1251
8.VII.3.1.	Neúspěšný návrh speciální úpravy ve smyslu Návrhu Nařízení	1251
8.VII.3.2.	Pracovněprávní vztahy zaměstnanců na námořních plavidlech .	1251
8.VII.4.	Úniková doložka	1253
8.VII.5.	Další prostor pro judikaturu	1253
8.VIII.	Zaměstnanec jako spotřebitel – individuální doktrína německého pracovního a spotřebitelského práva	1253
8.VIII.1.	Zvláštní výraz ochrany slabšího účastníka jako důvod pro zvláštní pojednání o německé koncepci	1253
8.VIII.2.	Pracovněprávní vztahy s mezinárodním prvkem z pohledu německého kolizního práva	1254
8.VIII.3.	Aplikace spotřebitelské ochrany na pracovněprávní vztahy	1255
8.IX.	Předpisy o sociálním zabezpečení a jejich uplatnění ve smluvních závazkových vztazích (pracovněprávních) s mezinárodním prvkem	1256
8.X.	Judikatura	1257
8.X.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1257
8.X.2.	Judikatura soudů členských států	1268

8.X.2.1.	(A) Rakousko	1268
8.X.2.2.	(CZ) Česká republika	1274
8.X.2.3.	(D) Německo	1278
8.X.2.4.	(F) Francie	1292
8.X.2.5.	(I) Itálie	1295
8.X.2.6.	(NL) Nizozemí	1296
8.X.2.7.	(SK) Slovensko	1297
8.X.2.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1300
8.X.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	1301
	Literatura	1304

(II. díl)

Článek 9 Nařízení / Článek 7 Úmluvy	1317
09.I. Účel úpravy	1319
09.II. Terminologie čl. 9 Nařízení (čl. 7 Úmluvy) v návaznosti čl. 3 odst. 3 Nařízení (čl. 3 odst. 3 Úmluvy) – problém nejen terminologický	1319
09.II.1. Kogentní vs imperativní	1319
09.II.2. Terminologická nejednoznačnost Úmluvy	1320
09.III. Imperativní norma jako norma přímo použitelná	1324
09.IV. Kvalifikace, identifikace a definiční vymezení imperativní normy	1328
09.IV.1. Vymezení imperativní normy jako základní úkol soudní praxe .	1328
09.IV.2. Definiční vymezení imperativního předpisu v návaznosti na obsah imperativní normy a na judikaturu ESD	1331
09.IV.2.1. Obsahové hledisko	1331
09.IV.2.2. Terminologické hledisko v návaznosti na charakter a obsah imperativních předpisů (definiční)	1331
09.IV.2.3. Definiční vymezení podle rozhodnutí ESD ve věci Arblade	1332
09.IV.2.4. Řešení kompromisní	1333
09.V. Omezení smluvní svobody a vztah čl. 3 odst. 4 k imperativním normám čl. 9 Nařízení	1333
09.VI. Rozlišení imperativních a kogentních norem	1334
09.VI.1. Imperativní normy – ustanovení čl. 7 Úmluvy a ustanovení čl. 9 Nařízení	1334
09.VI.2. Povaha imperativních norem	1334
09.VI.2.1. Právní konstrukce	1334
09.VI.2.2. Funkce imperativních ustanovení	1335
09.VI.3. Vztah imperativní kogentní normy	1336
09.VII. Srovnání imperativní normy s veřejným pořádkem	1339
09.VIII. Druhy imperativních norem	1344
09.IX. Příklady předpisů (a pravidel) imperativních (též vs. veřejný pořádek)	1344
09.IX.1. Příklady předpisů, které jsou označovány za imperativní nebo je z pohledu praxe lze považovat za imperativní.	1345
09.IX.1.1. (A) Rakousko	1345
09.IX.1.2. (CZ) Česká republika	1345
09.IX.1.3. (D) Německo	1346
09.IX.1.4. (F) Francie	1346
09.IX.1.5. (NL) Nizozemsko	1347

09.IX.1.6.	(EU) Předpisy komunitárního původu	1347
09.IX.2.	Příklady předpisů, které nemají imperativní charakter nebo nejsou dokonce explicitně označovány za imperativní	1347
09.IX.2.1.	(CZ) Česká republika	1347
09.IX.2.2.	(D) Německo	1348
09.IX.3.	Příklady předpisů, které jsou označovány za imperativní, jsou však vyloučeny z dosahu možné výhrady veřejného pořádku ...	1348
09.IX.3.1.	(A) Rakousko	1348
09.IX.3.2.	(NL) Nizozemí	1348
09.IX.4.	Příklady porušení veřejného pořádku s možnou aplikací výhrady ordre public	1349
09.IX.4.1.	(D) Německo	1349
09.IX.4.2.	(F) Francie	1349
09.IX.4.3.	(SK) Slovensko	1350
09.X.	Charakter imperativních předpisů – veřejnoprávní vs. soukromoprávní	1350
09.XI.	Imperativní úprava a nezbytnost garantování základních svobod Společenství / přípustné výjimky z pohledu rozhodnutí ESD ve věcech Arblade a Ingmar	1351
09.XII.	Pravomoc ESD k výkladu	1353
09.XIII.	Soudní uvážení	1354
09.XIII.1.	Kvalifikace normy jako imperativní a způsob jejího použití	1354
09.XIII.2.	Uvážení v případě konfliktu mezi imperativním předpisem legis causae a imperativním předpisem legis loci solutionis	1354
09.XIII.3.	Požadavky ohledně výkonu soudního (soudcovského) uvážení ..	1354
09.XIV.	Použití imperativních norem podle Úmluvy a podle Nařízení	1355
09.XIV.1.	Imperativní normy legis fori	1355
09.XIV.2.	Imperativní normy třetího státu (cizí imperativní normy)	1356
09.XIV.2.1.	Vymezení imperativních norem jiných zemí než legis fori	1356
09.XIV.2.2.	Rozdíl ve způsobu aplikace	1356
09.XIV.2.3.	Úmluva	1359
09.XIV.2.4.	Geneze Nařízení a návaznost na Úmluvu	1360
09.XIV.2.5.	Nařízení	1362
09.XIV.2.5.1.	Koncepce Nařízení [in fine]	1362
09.XIV.2.5.2.	Restriktivní omezení v podobě podmínek pro určení a použití imperativních norem	1362
09.XIV.2.5.3.	Případy neurčitého místa plnění	1362
09.XIV.2.5.4.	Imperativní normy legis loci solutionis	1363
09.XV.	Zvláštní používání cizích imperativních předpisů v návaznosti na anglické právo (UK)	1363
09.XV.1.	Kritika právní nejistoty a ohrožení jednotné aplikace práva	1363
09.XV.2.	Anglické rozhodnutí ve věci Ralli Bros vs. Compani Naviera Sota y Aznar jako jeden z historických základů aplikace imperativních norem	1364
09.XVI.	Zkušenosti členských států s výkladem a použitím úpravy o zohlednění imperativních předpisů a přístup teorie a praxe vybraných zemí	1366
09.XVI.1.	(D) Německo	1366
09.XVI.1.1.	Názory německé právní teorie	1366
09.XVI.1.2.	Německá judikatura	1367
09.XVI.2.	(F) Francie	1368

09.XVI.2.1.	Rozhodnutí ve věci Epoux Rousseau (F) vs. Commerzbank (D)	1368
09.XVI.2.2.	Rozhodnutí ve věci Mme Moquin (F) vs Deutsche Bank (D) ...	1369
09.XVI.3.	(NL) Nizozemsko	1370
09.XVI.4.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zde právo: Anglie a Wales)	1370
09.XVII.	Judikatura	1370
09.XVII.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1370
09.XVII.2.	Judikatura soudů členských států	1381
09.XVII.2.1.	(A) Rakousko	1381
09.XVII.2.2.	(CZ) Česká republika	1385
09.XVII.2.3.	(D) Německo	1389
09.XVII.2.4.	(F) Francie	1404
09.XVII.2.5.	(NL) Nizozemí	1408
09.XVII.2.6.	(SE) Švédsko	1409
09.XVII.2.7.	(SK) Slovensko	1409
09.XVII.2.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1410
09.XVII.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	1413
09.XVII.3.1.	(CH) Švýcarsko	1413
09.XVII.3.2.	(DK) Dánsko	1417
09.XVII.4.	Z rozhodcovské praxe	1417
09.XVII.4.1.	(ICC)	1417
	Literatura	1418
Článek 10 Nařízení / Článek 8 Úmluvy		1437
10.I.	Věcný rozsah úpravy	1438
10.II.	Existence a platnost smlouvy – ad čl. 10 odst. 1 Nařízení	1439
10.II.1.	Srovnání jazykových verzí	1439
10.II.2.	Koncepce a účel úpravy	1439
10.III.	Absence konsensu – čl. 10 odst. 2 Nařízení	1440
10.III.1.	Srovnání frekventovaných jazykových verzí	1440
10.III.2.	Neexistence konsensu a nikoliv neexistence platnosti	1440
10.III.3.	Mlčení účastníka	1440
10.IV.	Podmínky aplikace článku 10 odst. 2 Nařízení / čl. 8 odst. 2 Úmluvy	1441
10.IV.1.	Subjektivní rozsah	1441
10.IV.2.	Možnost využití [ochrany] čl. 10 odst. 2 / čl. 8 odst. 2 Úmluvy	1441
10.V.	Právo země, v níž se nachází obvyklé bydliště	1442
10.VI.	Obvyklé bydliště	1442
10.VII.	Účel zjištění absence souhlasného projevu vůle	1442
10.VIII.	Okolnosti, zakládající nepřiměřenost	1443
10.VIII.1.	Okolnosti nepřiměřenosti	1443
10.VIII.2.	Priměřenost (nepřiměřenost)	1443
10.VIII.3.	Určení účinků chování strany	1444
10.VIII.4.	Nepřiměřenost práva dle čl. 10 odst. 1 Nařízení (čl. 8 odst. 1 Úmluvy)	1444
10.VIII.5.	Nepřiměřenost ve smyslu ordre public	1445
10.VIII.6	Svoboda vůle a jejího projevu	1445
10.VIII.6.1.	Ústavní a mezinárodní kontext svobody vůle a jejího projevu ..	1445

10.VIII.6.2.	Vazba na ústavní právo obracet se na soud	1446
10.IX.	Výběr z judikatury soudů členských států	1446
10.IX.1.	(B) Belgie	1446
10.IX.2.	(CZ) Česká republika	1447
10.IX.3.	(F) Francie	1449
10.IX.4.	(NL) Nizozemsko	1449
	Literatura.....	1449
Článek 11 Nařízení / Článek 9 Úmluvy.....		1453
11.I.	Účel a předmět úpravy	1455
11.II.	Srovnání Nařízení s Úmluvou	1456
11.III.	Působnost (rozsah) úpravy čl. 11 Nařízení / čl. 9 Úmluvy	1456
11.III.1.	Vyloučení úkonů učiněných před subjekty nadanými mocí veřejnou	1456
11.III.2.	Pojem formální platnosti	1457
11.III.3.	Rozdíl mezi materiální platností a formálními požadavky kladenými na vnější výraz projevu vůle	1458
11.III.4.	Formální i věcná platnost	1458
11.III.5.	Historické kořeny vzniku koncepce Úmluvy a věcný rozsah čl. 11 Nařízení (čl. 9 Úmluvy) a Geneze čl. 11 Nařízení	1459
11.III.6.	Neúspěšný pokus EK o rozšíření alternativního navázání o místo obvyklého bydliště a smlouvy uzavírané na dálku	1460
11.III.7.	Zkušenosti členských států s výkladem a použitím kolizní úpravy formální platnosti smlouvy	1460
11.III.8.	Kompromis mezi favor negotii a řádným dodržením podmínek formy	1460
11.III.9.	Imperativní předpisy	1462
11.IV.	Smlouva uzavřená mezi účastníky nebo jejich zástupci [fyzicky] přítomnými v téže zemi: lex contractus nebo lex loci actum (čl. 11 odst. 1 Nařízení)	1462
11.IV.1.	Srovnání dikce významných jazykových verzí a základní koncepce kolizního navázání dle čl. 11 odst. 1 Nařízení	1462
11.IV.2.	Právo rozhodné pro formální podmínky platnosti a štěpení kolizního statutu	1463
11.IV.2.1.	Lex contractus	1463
11.IV.2.2.	Štěpení obecného kolizního statusu	1463
11.IV.2.3.	Reakce čl. 11 Nařízení a Zpráva	1463
11.IV.2.4.	Štěpení statusu pro posouzení formálních podmínek jako možné řešení	1463
11.IV.2.5.	Absence řešení výlučně na základě čl. 11 Nařízení	1464
11.IV.2.6.	Locus regit actum	1464
11.V.	Smlouva uzavřená mezi osobami, které se nacházejí, nebo jejichž zástupci se nacházejí v okamžiku uzavření smlouvy v různých zemích (ad čl. 11 odst. 2 Nařízení)	1465
11.V.1.	Význam aktualizace kolizního řešení dle Nařízení oproti Úmluvě	1465
11.V.2.	Smlouvy uzavírané prostřednictvím zástupců	1465
11.V.2.1.	Zástupci v téže zemi / v různých zemích	1465
11.V.2.2.	Časové hledisko	1466
11.V.2.3.	Smlouva uzavíraná prostřednictvím zástupců	1467
11.VI.	Jednostranný právní úkon, který se týká již uzavřené nebo zamýšlené smlouvy (čl. 11 odst. 3 Nařízení)	1468

11.VI.1.	Srovnání vybraných jazykových verzí	1468
11.VI.2.	Věcný rozsah – jednostranné úkony s právním účinkem na stávající nebo zamýšlenou smlouvu	1468
11.VI.3.	Obvyklé bydliště	1468
11.VII.	Výjimka týkající se spotřebitelských smluv (čl. 11 odst. 4 Nařízení, čl. 9 odst. 5 Úmluvy)	1468
11.VIII.	Věcná práva k nemovitosti nebo nájem nemovitosti (čl. 11 odst. 5 Nařízení / čl. 9 odst. 6 Úmluvy)	1469
11.VIII.1.	Srovnání vybraných jazykových verzí	1469
11.VIII.2.	Kolizní status pro určení formálních požadavků stanovených pro platnost smluv	1469
11.VIII.3.	Prosazení imperativních norem	1470
11.VIII.4.	Věcný rozsah	1470
11.VIII.4.1.	Nabývání vlastnického práva i práva nájemní	1470
11.VIII.4.2.	Vztah ke spotřebitelským smlouvám, jejichž předmětem jsou práva k nemovitosti	1471
11.VIII.4.3.	Nemovitosti z pohledu komunitárního práva	1471
11.VIII.4.3.1.	Nemovitosti jako předmět úpravy práva Společenství	1471
11.VIII.4.3.2.	SES v návaznosti na práva k nemovitostem	1472
11.VIII.5.	Dodržení formy jako podmínka a předpoklad účelu smlouvy a poskytnutí ochrany majetkovým právům	1473
11.VIII.6.	Používání elektronických prostředků uzavírání smluv a smlouvy týkající se nemovitostí	1473
11.IX.	Judikatura soudů členských států	1474
11.IX.1.	(A) Rakousko	1474
11.IX.2.	(B) Belgie	1477
11.IX.3.	(CZ) Česká republika	1477
11.IX.4.	(D) Německo	1482
11.IX.5.	(F) Francie	1485
11.IX.6.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1486
	Literatura	1486
	Článek 12 Nařízení / Článek 10 Úmluvy	1491
12.I.	Význam, věcný rozsah a postavení kolizních předpisů čl. 12 Nařízení / čl. 10 Úmluvy v režimu obou předpisů	1493
12.I.1.	Koncepční vymezení úpravy vůči jiným kolizním předpisům v Nařízení / Úmluvě	1493
12.I.2.	Recepce standardu Úmluvy	1493
12.II.	Působnost práva (čl. 12 odst. 1 Nařízení / čl. 10 odst. 1 Úmluvy)	1493
12.II.1.	Srovnání jazykových verzí	1493
12.II.2.	Koncepce úpravy – příklady účinků kolizního statusu smlouvy (smluvního závazkového vztahu)	1493
12.II.3.	Věcný rozsah	1494
12.II.4.	Omezení účinků rozhodného práva	1494
12.II.4.1.	Rozdíl mezi Úmluvou (čl. 10 odst. 1) a Nařízením (čl. 12 odst. 1) – Omezení věcného rozsahu čl. 12 odst. 1 Úmluvy na právo určené volbou stran a na právo rozhodné pro [individuální] pracovní smlouvy	1494
12.II.4.2.	Vyloučení předsmuvních závazků z věcného rozsahu [celého] Nařízení	1494

12.II.4.3.	Omezení účinků práva ve smyslu čl. 12 odst. 1 Nařízení i čl. 10 odst. 1 Úmluvy	1494
12.II.5.	Výklad [smlouvy, smluvního závazku, závazkového vztahu] [čl. 12 odst. 12 písm. a) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. a) Úmluvy]	1495
12.II.6.	Plnění [čl. 12 odst. 1 písm. b) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. b) Úmluvy]	1496
12.II.6.1.	Pozitivní vymezení rozsahu	1496
12.II.6.2.	Negativní vymezení rozsahu	1498
12.II.6.3.	Význam zvláštních právních kultur a mnohostrannost rozsahu plnění – příklad obvyklé péče	1498
12.II.7.	Pravomoci přiznané soudu příslušným procesním právem [čl. 12 odst. 1 písm. c) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. c) Úmluvy]	1499
12.II.8.	Důsledky úplného nebo částečného porušení [čl. 12 odst. 1 písm. c) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. c) Úmluvy]	1499
12.II.9.	Škoda [čl. 12 odst. 1 písm. c) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. c) Úmluvy]: otázka skutková vs. otázka právní	1500
12.II.9.1.	Rozsah	1500
12.II.9.2.	Hmotněprávní pojetí škody	1501
12.II.9.3.	Jiné nároky v důsledku porušení smlouvy a jejich kvalifikace / restitutio in integrum	1501
12.II.10	Způsoby zániku závazků [ad čl. 12 odst. 1 písm. d) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. d) Úmluvy]	1502
12.II.11.	Neplatnost [čl. 12 odst. 1 písm. e) Nařízení / čl. 10 odst. 1 písm. e) Úmluvy]	1502
12.II.11.1.	Široký rozsah důsledků neplatnosti	1502
12.II.11.2.	Výhrada (UK) k čl. 10 Úmluvy [čl. 22 odst. 2 písm. b) Úmluvy]	1503
12.II.11.3.	Paralela k Nařízení 864/2007	1503
12.III.	Způsob plnění a vadné plnění (čl. 12 odst. 2 Nařízení / čl. 10 odst. 2 Úmluvy)	1504
12.III.1.	Srovnání jazykových verzí	1504
12.III.2.	Koncepce úpravy	1504
12.III.3.	Zohlednění (vzetí v úvahu)	1504
12.III.4.	Stát (země) uskutečnění plnění / místo plnění jako předpoklad zjištění státu plnění	1505
12.III.4.1.	Rozsah pojmu země uskutečnění plnění	1505
12.III.4.2.	Judikatura ESD (rozhodnutí ve věci Tesseli)	1505
12.III.4.3.	Způsob plnění	1505
12.III.4.3.1.	Autonomní výklad	1505
12.III.4.3.2.	Rozdíl mezi způsobem plnění a plněním na příkladu měny platby (úhrady) vs měny účtu	1506
12.III.4.3.3.	Zvláštní způsoby plnění	1506
12.III.4.3.4.	Další zvláštní případy	1506
12.III.4.4.	Započtení (návaznost na čl. 17 Nařízení)	1506
12.III.4.5.	Zadržovací právo	1507
12.IV.	Změna obsahu závazku v důsledku zavedení (změny) nové měnové jednotky v některém státě	1507
12.IV.1.	Změna měnové jednotky jako technická změna	1507
12.IV.2.	Přechod na EUR v jednotlivých členských státech	1508
12.V.	Judikatura	1512
12.V.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1512

12.V.2.	Judikatura soudů členských států	1513
12.V.2.1.	(A) Rakousko	1513
12.V.2.2.	(CZ) Česká republika	1515
12.V.2.3.	(D) Německo	1521
12.V.2.4.	(F) Francie	1521
12.V.2.5.	(I) Itálie	1522
12.V.2.6.	(NL) Nizozemsko	1523
12.V.2.7.	(SK) Slovensko	1523
12.V.2.8.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1525
12.V.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	1527
12.V.3.1.	(CH) Švýcarsko	1527
12.V.4.	Z rozhodcovské praxe	1527
12.V.4.1	(CZ) Česká republika	1527
12.V.4.2.	(ICC)	1528
	Literatura	1529
Článek 13 Nařízení / Článek 11 Úmluvy		1531
13.I.	Srovnání Nařízení s Úmluvou	1532
13.II.	Srovnání jazykových verzí a obsahová kvalifikace termínu způsobilost / nezpůsobilost	1532
13.III.	Věcný rozsah způsobilosti dle Nařízení	1532
13.IV.	Koncepce kolizního navázání	1532
13.V.	Podmínky aplikace čl. 13 Nařízení	1533
13.V.1.	Kumulativní podmínky	1533
13.V.2.	Fyzická přítomnost smluvních stran při uzavírání smlouvy	1534
13.V.3.	Dobrá víra	1534
13.VI.	Omezený rozsah čl. 13 Nařízení / čl. 11 Úmluvy	1534
13.VII.	Návaznost na obdobné koncepce úpravy mezinárodního práva soukromého tuzemského původu	1534
13.VIII.	Judikatura	1535
13.VIII.1.	(CZ) Česká republika	1535
13.VIII.2.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1536
	Literatura	1536
Článek 14 Nařízení / Články 12 a 13 Úmluvy		1537
14.I.	Účel úpravy	1539
14.II.	Vztah mezi postupitelem a postupníkem: právo rozhodné pro smlouvu o postoupení – ad čl. 14 odst. 1 Nařízení	1540
14.II.1.	Srovnání frekventovaných jazykových verzí	1540
14.II.2.	Postupitelnost a vztah mezi postupníkem a dlužníkem: právo rozhodné pro postoupenou nebo subrogovanou pohledávku – ad čl. 14 odst. 2 Nařízení	1540
14.II.2.1.	Postupitelnost a odporovatelnost, věcný rozsah	1540
14.II.2.2.	Právo rozhodné pro vztah ke třetím osobám	1541
14.III.	Postoupení dle UNCITRAL – Úmluva OSN z 12. prosince 2001 o postoupení pohledávek v mezinárodním obchodě a návaznost na komunitární kolizní úpravu (Úmluva o postoupení)	1544

14.III.1.	Úmluva o postoupení, účel a předmět úpravy	1544
14.III.2.	Předmět a účel Úmluvy o postoupení	1545
14.III.3.	Mezinárodní prvek dle Úmluvy o postoupení (mezinárodní charakter pohledávky a mezinárodní charakter postoupení)	1545
14.III.4.	Srovnání s koncepcí Úmluvy, Nařízení a smluvní úpravy UNIDROIT	1546
14.III.5.	Postoupení dle UNIDROIT	1547
14.III.5.1.	Závazná a jiná než závazná úprava zpracovaná v rámci UNIDROIT	1547
14.III.5.2.	Úmluva o factoringu	1547
14.III.6.	UNIDROIT Principles	1548
14.IV.	Mezinárodní factoring	1548
14.IV.1.	Factoring jako obchodní model a právní institut	1548
14.IV.2.	Kvalifikace faktoringu pro potřeby mezinárodního práva soukromého	1549
14.IV.3.	Úmluva UNIDROIT o mezinárodním factoringu (Úmluva o factoringu)	1552
14.IV.4.	Základní obsahová (hmotněprávní) identifikace faktoringu podle Úmluvy o factoringu (povinnosti stran)	1552
14.IV.5.	Financování služeb	1553
14.IV.6.	Podmínky a rozsah aplikace Úmluvy o factoringu	1553
14.IV.7.	Další významné obsahové prvky právní koncepce Úmluvy o factoringu	1553
14.V.	Judikatura soudů členských států	1554
14.V.1.	(A) Rakousko	1554
14.V.2.	(B) Belgie	1555
14.V.3.	(CZ) Česká republika	1556
14.V.4.	(D) Německo	1556
14.V.5.	(F) Francie	1557
14.V.6.	(NL) Nizozemí	1557
14.V.7.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1558
	Literatura	1558
Článek 15 Nařízení / Článek 13 odst. 1 Úmluvy		1565
15.I.	Návaznost Úmluvy a Nařízení	1566
15.II.	Porovnání jazykových verzí	1566
15.III.	Působnost čl. 15 Nařízení	1566
15.IV.	Rozhodné právo	1568
15.V.	Judikatura	1569
15.V.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1569
15.V.2.	Judikatura soudů členských států	1569
15.V.2.1.	(CZ) Česká republika	1569
	Literatura	1569
Článek 16 Nařízení / Článek 13 odst. 2 Úmluvy		1571
16.I.	Subjektivní rozsah	1572
16.II.	Věcný rozsah	1572
16.III.	Jazyková stránka české verze	1573
16.IV.	Jednota nebo pluralita statusu splněného závazku	1573

16.V.	Koncepce úpravy čl. 16 Nařízení a čl. 13 odst. 2 Úmluvy	1573
	Literatura	1574
	Článek 17 Nařízení / Článek 10 odst. 1 písm. b) a odst. 2 Úmluvy	1575
17.I.	Věcný rozsah kolizního statusu započtení: kvalifikace	1576
17.II.	Předpoklady řešení kolizního statusu započtení	1577
17.III.	Určení mezinárodního prvku v souvislosti se započtením	1578
17.IV.	Koncepce určení kolizního statusu pro započtení	1579
17.V.	Kolizní řešení podle Úmluvy	1580
17.V.1.	Absence zvláštní úpravy	1580
17.V.2.	Přístup ESD k započtení	1581
17.VI.	Geneze čl. 17 Nařízení	1582
17.VII.	Rozhodné právo podle Nařízení	1582
17.VIII.	Věcná působnost čl. 17 Nařízení	1584
17.VIII.1.	Rozsah působnosti	1584
17.VIII.2.	Zápočet a zaúčtování	1586
17.VIII.3.	Zápočet smluvních a mimosmluvních závazků	1588
17.VIII.4.	Účinek práva rozhodného pro zápočet podle čl. 17 Nařízení	1590
17.VIII.5.	Výlučné kolizní působení čl. 17 Nařízení	1591
17.IX.	Novace a zápočet narovnáním	1592
17.X.	Právo rozhodné pro některé regresní nároky	1595
17.XI.	Měnové vyjádření peněžitých závazků / různost měn jako možná překážka započitatelnosti	1595
17.XI.1.	Měnové vyjádření jako kvalitativní determinátor pohledávky ...	1595
17.XI.2.	Přístup některých zemí k řešení měnové kompatibility započítávaných pohledávek	1596
17.XI.2.1.	(A) Rakousko	1597
17.XI.2.2.	(CH) Švýcarsko	1597
17.XI.2.3.	(CZ) Česká republika	1597
17.XI.2.4.	(D) Německo	1599
17.XI.2.5.	(PL) Polsko	1599
17.XII.	Zápočet podle koncepce některých právních řádů	1600
17.XII.1.	(A) Rakousko	1600
17.XII.2.	(D) Německo	1602
17.XII.3.	(CH) Švýcarsko	1606
17.XII.3.1.	Koncepce zápočtu podle švýcarského práva	1606
17.XII.3.2.	Obecné zákonné podmínky započitatelnosti	1607
17.XII.3.2.1.	Vzájemnost	1607
17.XII.3.2.2.	Druhá kompatibilita pohledávek	1608
17.XII.3.2.3.	Splatnost	1608
17.XII.3.2.4.	Žalovatelnost	1609
17.XII.3.3.	Vyloučení započitatelnosti	1609
17.XII.3.4.	Kolizní úprava započtení podle švýcarského mezinárodního práva soukromého	1610
17.XII.3.4.1.	Jednostranné započtení	1610
17.XII.3.4.2.	Konsensuální zápočet (dohoda o započtení)	1611
17.XII.3.5.	(CZ) Česká republika	1611
17.XII.3.6.	(PL) Polsko	1612
17.XII.3.6.1.	Účinky započtení	1612
17.XII.3.6.2.	Podmínky zápočtu na základě jednostranného projevu	1613
17.XII.3.6.3.	Důsledky započtení	1616

17.XII.3.6.4.	Omezení započtení (vyloučení započitatelnosti)	1617
17.XII.3.6.4.1.	Pohledávka zajištěná zadržovacím právem	1617
17.XII.3.6.4.2.	Vyloučení některých dalších kategorií pohledávek	1617
17.XII.3.7.	Kolizněprávní úprava započtení polského mezinárodního práva soukromého	1618
17.XII.4.	Zápočet z pohledu právních řádů románských	1618
17.XII.4.1.	Koncepce započtení	1618
17.XII.4.2.	Podmínky započitatelnosti	1620
17.XII.5.	Zápočet z pohledu common law	1621
17.XII.5.1.	(UK/EN) – Spojené království Velké Británie a Severního Irska / právo Anglie a Wales	1621
17.XII.5.1.1.	Koncepce anglického práva	1621
17.XII.5.1.2.	Druhy započtení v anglickém právu	1621
17.XII.5.1.3.	Procesní započtení	1621
17.XII.5.1.4.	Započtení dle equity	1622
17.XII.5.1.5.	Započtení v případě insolvence	1622
17.XII.5.1.6.	Smluvní zápočet	1622
17.XII.5.1.7.	Právo rozhodné pro započtení dle anglického práva	1623
17.XII.5.2.	(US) Spojené státy americké / právní řády (US)	1625
17.XIII.	Započtení podle Vídeňské úmluvy	1626
17.XIV.	Procesní souvislosti hmotněprávního započtení z kolizního hlediska	1629
17.XV.	Judikatura	1633
17.XV.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1633
17.XV.2.	Judikatura soudů členských států	1633
17.XV.2.1.	(A) Rakousko	1633
17.XV.2.2.	(CZ) Česká republika	1634
17.XV.2.3.	(D) Německo	1634
17.XV.3.	Z rozhodcovské praxe	1635
17.XV.3.1.	(CZ) Česká republika	1635
	Literatura	1635
Článek 18 Nařízení		1639
18.I.	Geneze úpravy a srovnání čl. 18 Nařízení a čl. 14 Úmluvy: obsahová shoda	1640
18.II.	Věcný rozsah	1640
18.III.	Kolizní pravidlo	1640
18.IV.	Ad čl. 18 odst. 1 Nařízení / čl. 14 odst. 1 Úmluvy	1640
18.V.	Konflikt mezi hmotněprávním a procesním statutem	1641
18.VI.	Ad čl. 18 odst. 2 Nařízení / čl. 14 odst. 1 Úmluvy	1644
18.VII.	Zjišťování obsahu rozhodného práva	1644
18.VII.1.	Zjištění rozhodného práva jako předpoklad jeho použití	1644
18.VII.2.	Postup soudu při řešení kolizních situací	1645
18.VII.3.	Srovnání s určením a současně zjištěním rozhodného práva v zámořských podobách common law (srovnání s /US/)	1645
18.VIII.	Judikatura soudů členských států (spolu s rozhodnutími k otázce zjišťování rozhodného práva)	1647
18.VIII.1.	(A) Rakousko	1647
18.VIII.2.	(CZ) Česká republika	1650
18.VIII.3.	(F) Francie	1652
18.VIII.4.	(I) Itálie	1652

18.VIII.5.	(SK) Slovensko	1653
18.VIII.6.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1653
	Literatura	1654
Článek 19 Nařízení		1655
19.I.	Rozsah a srovnání s Úmluvou	1657
19.II.	Vymezení pojmu obvyklé bydliště	1657
19.II.1	Bydliště a obdobné kvalifikační (hraniční) určovatele v jiných kolizních předpisech	1657
19.II.2.	Bydliště, pobyt (trvalý a obvyklý) podle úmluv HCCH	1657
19.II.3.	České pojetí obvyklého bydliště jako příklad převažujícího stavu a absentující právní tradice ohledně obvyklého bydliště ..	1660
19.III.	Pokyny Evropské rady	1661
19.III.1.	Rezoluce Rady ministrů 72(1) z 19. ledna 1972	1661
19.III.2.	Bydliště	1661
19.III.3.	Domicil	1661
19.IV.	Výraz habitual residence v anglickém právu	1662
19.V.	Kolizní předpisy sekundárního práva Společenství	1663
19.VI.	Další judikatura ESD	1663
19.VII.	Pojem obvyklé bydliště v Nařízení	1664
19.VII.1.	Autonomní výklad	1664
19.VII.2.	Obvyklé bydliště v judikatuře ESD	1665
19.VIII.	Obvyklé bydliště právnické osoby: status právnických osob z pohledu mezinárodního práva soukromého (princip inkorporační versus teorie sídla)	1666
19.VIII.1.	Význam statusu právnických osob v právních vztazích mezinárodním prvkem	1666
19.VIII.2.	Tak zvaná státní příslušnost právnických osob	1667
19.VIII.3.	Statutární teorie versus účel komunitárních kolizních režimů včetně Nařízení a Úmluvy	1668
19.VIII.4.	Určení sídla právnické osoby	1668
19.VIII.4.1.	Metody pro kvalifikační určení sídla právnické osoby	1668
19.VIII.4.2.	Princip inkorporační	1669
19.VIII.4.3.	Statutární teorie sídla a návaznost na fakticitu bydliště	1670
19.VIII.4.3.1.	Princip sídla	1670
19.VIII.4.3.2.	Vztah teorie sídla k obvyklému bydlišti a dalším kolizním kritériím evropského mezinárodního práva soukromého	1670
19.VIII.4.4.	Kombinované systémy	1671
19.VIII.4.5.	Přístup některých členských zemí k určování sídla	1671
19.IX.	Provozovna právnické osoby a podnikatele ve smluvních závazkových vztazích s mezinárodním prvkem	1677
19.IX.1.	Význam termínu provozovna pro smluvní závazkové vztahy	1677
19.IX.2.	Druhy provozoven	1679
19.IX.2.1.	Provozovna, hlavní provozovna a jiná provozovna	1679
19.IX.2.2.	Pobočka, agentura a jiná provozovna	1679
19.IX.2.3.	Ústřední správa a hlavní provozovna	1680
19.IX.3.	Provozovna v režimu Nařízení 1346/2000 vs. provozovna v jiných předpisech evropského mezinárodního práva soukromého	1680

19.X.	Obvyklé bydliště právnických osob a podnikatelů v režimu čl. 19 odst. 1 a odst. 2 Nařízení	1681
19.XI.	Obvyklé bydliště fyzické osoby při výkonu podnikatelské činnosti (čl. 19 odst. 1 Nařízení)	1682
19.XII.	Časové hledisko dle čl. 19 odst. 3 Nařízení a vazba na režim aplikace Úmluvy	1682
19.XIII.	Zkušenosti členských států s výkladem a použitím ustanovení	1682
19.XIV.	Některé konfliktní (nejasné) situace při zjišťování obvyklého bydliště	1683
19.XIV.1.	Obvyklé bydliště spotřebitele a podnikatele	1683
19.XIV.2.	Více bydlišť nebo sezónní / střídavé bydliště	1683
19.XIV.3.	Nejasnost obvyklého bydliště pro podnikatele ve spotřebitelských vztazích	1683
19.XIV.4.	Judikatura	1685
19.XIV.4.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1685
19.XIV.4.2.	Judikatura soudů členských států	1688
19.XIV.4.2.1.	(CZ) Česká republika	1688
19.XIV.4.2.2.	(D) Německo	1689
19.XIV.4.2.3.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1689
	Literatura	1690
	Článek 20 Nařízení / Článek 15 Úmluvy	1695
20.I.	Obsahové a terminologické vymezení zpětného a dalšího odkazu	1696
20.II.	Doktrinální řešení zpětného a dalšího odkazu ve vybraných právních systémech a právních řádech	1699
20.II.1.	Kontinentální přístup(-y) k renvoi	1699
20.II.1.1.	Různorodost řešení a zásadní přípustnost zpětného a dalšího odkazu	1699
20.II.1.2.	Přístup některých [kontinentálních] právních řádů k řešení zpětného a dalšího odkazu	1700
20.II.1.2.1.	(A) Rakousko	1700
20.II.1.2.2.	(CZ) Česká republika	1701
20.II.1.2.2.1.	Přípustnost zpětného a dalšího odkazu dle § 35 MPSaP (CZ) ..	1701
20.II.1.2.2.2.	Hodnocení rozumného a spravedlivého uspořádání právního vztahu	1701
20.II.1.2.2.3.	Forum shopping vs zneužití práva (fraus legis)	1701
20.II.1.2.2.4.	Úzká vazba na procesní úpravu mezinárodního práva soukromého	1702
20.II.1.2.2.5.	Zpětný a další odkaz podle vládní předlohy nového zákona o mezinárodním právu soukromém (CZ)	1702
20.II.1.2.3.	(D) Německo	1704
20.II.1.2.4.	(E) Španělsko	1704
20.II.1.2.5.	(PL) Polsko	1705
20.II.2.	Přístup common law (zejména z pohledu anglického práva)	1705
20.II.2.1.	Domicil dle common law jako východisko pro pravomoc (příslušnost), určení tzv. proper law a význam zpětného a dalšího odkazu	1705
20.II.2.2.	Závislost případného použití zpětného (dalšího) odkazu na analýze a hodnocení skutkového a právního stavu	1707

20.II.2.3.	Doktrinální přístup common law (anglického práva) k renvoi ...	1708
20.II.2.4.	Latentní zpětný odkaz v common law	1709
20.II.2.4.1.	Latentní zpětný odkaz podle anglického práva	1709
20.II.2.4.2.	Srovnání s latentním konfliktem kolizních norem	1710
20.III.	Odkaz na právní řád státu s více národními právními řády (teritoriálně či personálně podmíněnými)	1711
20.III.1.	Odkaz na právní řád s více právními řády, avšak s univerzálním mezinárodním právem soukromým	1711
20.III.2.	Odkaz na právní řád bez jednotného kolizního mezinárodního práva soukromého	1711
20.IV.	Geneze Nařízení	1712
20.V.	Vyloučení renvoi dle Nařízení a Úmluvy	1712
20.VI.	Výjimka z vyloučení zpětného a dalšího odkazu a rozdíl mezi Nařízením a Úmluvou	1712
20.VII.	Odkaz na právo členského státu vs odkaz na právo jiného než členského státu	1713
20.VIII.	Vliv volby rozhodného práva na vyloučení zpětného a dalšího odkazu	1713
20.VIII.1.	Volba práva členského / smluvního státu	1713
20.VIII.2.	Volba práva jiného než členského / smluvního státu	1715
20.IX.	Renvoi v pramenech mezinárodního původu	1715
20.IX.1.	Význam pramenů mezinárodního původu pro kolizní právo z pohledu úpravy některých specifických otázek	1715
20.IX.2.	Nutnost zkoumání vlivu kolizních norem mezinárodního práva soukromého na právo (rozsah, koncepci a způsob použití) kolizního práva státu, na který je odkazováno	1716
20.IX.3.	Zvláštní postavení úmluv Haagské konference o mezinárodním rávu soukromém (HCCH)	1716
20.IX.3.1.	Kolizní předpisy jako hlavní předmět normotvorby HCCH	1716
20.IX.3.2.	Úprava výhrady veřejného pořádku obsažená v úmluvách HCCH	1717
20.IX.4.	Bilaterální smlouvy o právní pomoci (CZ)	1719
20.X.	Judikatura	1720
20.X.1.	Judikatura soudů členských států	1720
20.X.1.1.	(A) Rakousko	1720
20.X.1.2.	(CZ) Česká republika	1720
20.X.1.3.	(D) Německo	1720
20.X.1.4.	(F) Francie	1723
20.X.1.5.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1723
20.X.2.	Judikatura soudů jiných než členských států	1726
20.X.2.1.	(AUS) Austrálie	1726
20.X.2.2.	(CH) Švýcarsko	1727
20.X.3.	Judikatura ESLP	1727
	Literatura	1728
Článek 21 Nařízení / Článek 16 Úmluvy.....		1731
21.I.	Výhrada veřejného pořádku jako univerzální institut mezinárodního práva soukromého	1732
21.II.	Prameny úpravy	1732
21.II.1.	Prameny tuzemského původu (CZ)	1732

21.II.1.1.	Výraz obecného stavu bezpečnosti a státního řízení	1732
21.II.1.2.	Soubor zvláštních vztahů, které jsou předmětem intenzivní ochrany	1733
21.II.1.3.	Kolizní veřejný pořádek	1733
21.II.2.	Prameny mezinárodního původu	1734
21.II.2.1.	Haagská konference o mezinárodním právu soukromém	1734
21.II.2.1.1.	Úprava výhrady veřejného pořádku obsažená v úmluvách HCCH	1734
21.II.2.2.	Výkladové prameny	1740
21.II.2.2.1.	Soudní judikatura	1740
21.II.2.2.2.	Judikatura ESLP	1740
21.III.	Pojem a účel hmotněprávního (kolizního) ordre public	1741
21.IV.	Veřejný pořádek, ústavní [základní] práva a ústavní pořádek	1742
21.V.	Výhrada veřejného pořádku a použití / zohlednění tuzemských a cizích imperativních norem	1743
21.VI.	Veřejný pořádek [hmotněprávní] z pohledu některých národních právních řádů	1743
21.VI.1.	Členské státy EU	1743
21.VI.2.	Vybrané jiné než členské státy EU	1749
21.VII.	Rozlišení hmotněprávní a procesní výhrady veřejného pořádku	1749
21.VIII.	Veřejný pořádek a neplatnost právního úkonu	1750
21.IX.	Negativní a pozitivní ordre public vs. účinek tuzemských imperativních předpisů	1753
21.IX.1.	Kvalifikovaný zájem na negativním účinku normativu	1753
21.IX.2.	Francouzská doktrína l'ordre public vs lois de police et de sûreté	1753
21.IX.3.	Německá doktrína speciálního navázání	1754
21.IX.4.	Společný základ veřejného zájmu s rozdílnou intenzitou a mechanismem účinků	1755
21.IX.5.	Anglosaská doktrína public policy	1756
21.X.	Aplikace výhrady veřejného pořádku	1757
21.X.1.	Způsob aplikace výhrady veřejného pořádku	1757
21.X.2.	Náhradní použitelné právo (řešení výpadku práva v důsledku použití výhrady ordre public) v režimu Úmluvy a Nařízení	1757
21.X.3.	Aplikace výhrady v návaznosti na určení rozhodného práva	1760
21.X.4.	Kolizní režim Úmluvy a Nařízení	1760
21.X.4.1.	Koncepce Úmluvy	1760
21.X.4.2.	Koncepce Nařízení	1761
21.X.4.3.	Komunitární a mezinárodní veřejný pořádek dle koncepce Úmluvy / Nařízení	1762
21.X.4.3.1.	Komunitární veřejný pořádek (kolizní)	1762
21.X.4.3.2.	Mezinárodní veřejný pořádek (kolizní)	1762
21.X.4.4.	Posouzení otázky nemožnosti budoucího výkonu z důvodu možného [hypotetického] rozporu rozhodnutí s veřejným pořádkem již v nalézacím řízení	1763
21.XI.	Judikatura	1764
21.XI.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1764
21.XI.2.	Judikatura soudů členských států	1768
21.XI.2.1.	(A) Rakousko	1768
21.XI.2.2.	(B) Belgie	1769

21.XI.2.3.	(CZ) Česká republika	1770
21.XI.2.4.	(D) Německo	1777
21.XI.2.5.	(F) Francie	1789
21.XI.2.6.	(I) Itálie	1790
21.XI.2.7.	(SE) Švédsko	1790
21.XI.2.8.	(SK) Slovensko	1791
21.XI.2.9.	(UK) Spojené království Velké Británie a Severního Irska – právo: Anglie a Wales (UK/EN)	1792
21.XI.3.	Judikatura soudů jiných než členských států	1794
21.XI.3.1.	(CH) Švýcarsko	1794
21.XI.4.	Z rozhodcovské praxe	1796
21.XI.4.1.	(CZ) Česká republika	1796
21.XI.4.2.	(ICC)	1796
21.XI.5.	Judikatura ESLP	1796
	Literatura	1799

Článek 22 Nařízení / Článek 19 Úmluvy 1815

22.I.	Srovnání Nařízení a Úmluvy	1816
22.II.	Geneze čl. 22 Nařízení	1816
22.III.	Koncepce kolizního řešení	1816
22.IV.	Věcný a teritoriální rozsah	1817
22.IV.1.	Územní jednotky s vlastním systémem pramenů práva	1817
22.IV.1.1.	Právní řád z formálního hlediska	1817
22.IV.1.2.	Nerozhodnost teritoriálně odlišného výkladu a právní praxe	1817
22.IV.2.	Splývání teritoriálního a věcného rozsahu na příkladu (UK)	1818
22.IV.3.	Význam pro země s federálním (spolkovým) uspořádáním na příkladu (D)	1818
22.IV.4.	Zvláštní autonomní oblasti	1818
22.IV.5.	Úprava kolizního řešení navázání na stát s více územními jednotkami s vlastním právním režimem dle úmluv HCCH	1819
	Literatura	1825

Článek 23 Nařízení / Článek 20 Úmluvy 1827

23.I.	Systematika pramenů kolizních předpisů mezinárodního práva soukromého z pohledu úpravy čl. 23 Nařízení (čl. 20 Úmluvy)	1828
23.I.1.	Prameny	1828
23.I.2.	Význam charakterizace pramene kolizní úpravy na výklad vztahu vůči jiným (příp. jiným komunitárním) pramenům mezinárodního práva soukromého a zásadní kvalitativní rozdíl čl. 23 Nařízení a čl. 20 Úmluvy	1831
23.I.3.	Konkurence úpravy z pohledu práva Společenství	1831
23.I.3.1.	Přímý účinek nařízení jako základní východisko	1831
23.I.3.2.	Principy přednosti přímo použitelného aktu Společenství (nařízení) ve vztahu k předpisům národního původu	1832
23.II.	Rozdíl úpravy obsažené v Úmluvě (čl. 20) a v Nařízení (čl. 23)	1834
23.II.1.	Zásadní rozdíl účelu čl. 20 Úmluvy a čl. 23 Nařízení	1834
23.II.2.	Rozdíl z pohledu koncepce a principu úpravy	1834
23.II.3.	Vazba na komunitární předpisy různého druhu	1834

23.II.4.	Jazykové srovnání Úmluvy a Nařízení	1835
23.III.	Nařízení	1835
23.III.1.	Srovnání jednotlivých jazykových verzí Nařízení	1835
23.III.2.	Působnost čl. 23 Nařízení	1835
23.III.2.1.	Věcný rozsah čl. 23 Nařízení	1835
23.III.2.2.	Časová působnost čl. 23 Nařízení	1836
23.III.3.	Koncepce čl. 23 Nařízení	1837
23.IV.	Geneze čl. 23 Nařízení (čl. 22 Návrhu Nařízení)	1838
23.IV.1.	Koncepce Návrhu Nařízení	1838
23.IV.2.	Návrhy na rozšíření úpravy v podobě ustanovení derogujícího kolizní úpravu v jiných pramenech komunitárního práva	1840
23.V.	Vztah nařízení a směrnic jako pramenů komunitárního práva	1841
23.V.1.	Vliv účinků jednotlivých pramenů sekundárního práva na případnou konkurenci	1841
23.V.2.	Hierarchie mezi prameny sekundárního práva a uplatnění zásady lex specialis derogat generali a lex posterior derogat legi priori	1842
23.V.2.1.	Faktická hierarchie v závislosti na účelu předpisu ve vztahu k primárnímu právu Společenství	1842
23.V.2.2.	Použití obecných zásad	1842
23.V.2.3.	Použití zásady lex specialis derogat legi generali	1842
23.V.2.4.	Použití zásady lex posterior derogat legi priori	1845
23.V.3.	Kvalifikace konfliktu úpravy zakotvené v různých pramenech a jeho řešení	1846
23.V.3.1.	Kvalifikace případného konfliktu	1846
23.V.3.2.	Priorita jiných kolizních norem před Nařízením v případě plnohodnotné konkurující úpravy jako způsob řešení vztahu konkurujících předpisů	1846
23.VI.	Ustanovení čl. 20 Úmluvy	1848
23.VI.1.	Působnost čl. 20 Úmluvy	1848
23.VI.1.1.	Věcná působnost	1848
23.VI.1.2.	Časová působnost	1848
23.VI.2.	Význam čl. 20 Úmluvy ve vazbě na mimokomunitární prameny a na čl. 21 Úmluvy	1849
23.VI.3.	Vztah Úmluvy k jiným předpisům Společenství	1849
23.VI.4.	Formulační rozdíl v dikci Úmluvy a Nařízení (z pohledu Úmluvy)	1849
23.VI.5.	Deklaratorní význam čl. 20 Úmluvy	1850
23.VI.6.	Kolize Úmluvy a předpisů komunitárního práva	1850
23.VI.6.1.	Přednost předpisů Společenství	1850
23.VI.6.2.	Kolize s úpravou národního původu, která má jen částečně oporu v předpisu Společenství	1851
23.VI.6.3.	Kolize ve vztahu k předpisům jiným než k právu Společenství vs. univerzální účinek Úmluvy	1853
23.VI.6.3.1.	Kolize a univerzální účinek Úmluvy	1853
23.VI.6.3.2.	Ostatní případy úpravy kolidující s Úmluvou	1854
23.VI.6.3.3.	Konkurence kolizních předpisů z pohledu mezinárodního, ústavního a primárního evropského práva	1854
23.VII.	Judikatura	1854
23.VII.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1854
23.VII.2.	Judikatura soudů členských států	1856

23.VII.2.1.	(A) Rakousko	1856
23.VII.2.2.	(B) Belgie	1857
23.VII.2.3.	(CZ) Česká republika	1857
23.VII.2.4.	(D) Německo	1858
23.VII.2.5.	(F) Francie	1859
23.VII.2.6.	(SK) Slovensko	1859
	Literatura	1860

Článek 24 Nařízení	1863
---------------------------------	------

24.I.	Nahrazení Úmluvy Nařízením – ad čl. 24 odst. 1 Nařízení ...	1864
24.II.	Kontinuita úpravy – ad čl. 24 odst. 2 Nařízení	1866
24.II.1.	Kontinuita jako normativ	1866
24.II.2.	Odkazy na Úmluvu	1866
24.II.2.1.	Převzetí odkazů jako výraz evolučního vývoje evropského mezinárodního práva soukromého	1866
24.II.2.2.	Přebírání normativních odkazů	1866
24.II.2.3.	Doktrinální a judikované názory	1866
24.II.2.4.	Podmínky přebírání odkazů	1867
24.II.2.5.	Faktické využití nového řešení podle Nařízení v případech aplikace Úmluvy	1867
24.III.	Judikatura ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1869
	Literatura	1871

Článek 25 Nařízení / Články 21 a 23 Úmluvy	1873
---	------

A: Úmluva a Nařízení: režim konformní s koncepcí evropského mezinárodního práva soukromého

25.I.	Účel úpravy (shodný účel čl. 25 Nařízení a čl. 21 Úmluvy) ..	1874
25.II.	Mezinárodní smlouvy	1874
25.II.1.	Řešení případné kolize mezinárodních smluv dle principů mezinárodního práva (veřejného)	1874
25.II.2.	Pojem po sobě uzavřené smlouvy	1876
25.II.2.1.	Ratione temporis jako kvalifikátor	1876
25.II.2.2.	Identita předmětu úpravy smlouvy jako aktu mezinárodního práva veřejného	1878
25.II.2.3.	Domněnky zakotvené v čl. 30 VUSP	1878
25.II.2.4.	Závěr k výkladu problematiky tzv. konkurence [mezinárodních] smluv	1880
25.II.3.	Mezinárodní smlouvy uzavírané Společenstvím bez účasti členských zemí	1880
25.II.3.1.	Mezinárodní smlouvy uzavřené Společenstvím a členskými státy	1880
25.III.	Koncepce a výklad čl. 21 Úmluvy	1883
25.III.1.	Rozsah a účel	1883
25.III.2.	Věcný rozsah čl. 21 Úmluvy	1883
25.III.3.	Časový, teritoriální a subjektivní rozsah čl. 21 Úmluvy	1884
25.III.3.1.	Průnik všech podmínek aplikace (účinků)	1884
25.III.3.2.	Zvláštní význam časového rozsahu čl. 21 Úmluvy a návaznost na čl. 23 až čl. 25 Úmluvy	1885
25.III.4.	Vztah Úmluvy a přímo použitelné hmotněprávní úpravy původu	1885

25.IV.	Geneze čl. 25 Nařízení v návaznosti na historická východiska Úmluvy	1887
25.V.	Koncepce a výklad čl. 25 Nařízení (na pozadí historického vývoje platformy Úmluvy).....	1888
25.V.1.	Základní rozdíl úpravy z pohledu Nařízení	1888
25.V.2.	Působnost	1888
25.V.2.1.	Věcný rozsah čl. 25 Nařízení ve srovnání s čl. 21 Úmluvy	1888
25.V.2.2.	Časová působnost	1889
25.V.2.2.1.	Mezinárodní závazky členských států do přijetí Nařízení	1889
25.V.2.2.2.	Budoucí (případné) mezinárodní závazky	1889
25.V.2.2.2.1.	Oblasti, které jsou pokryty věcným rozsahem Nařízení	1889
25.V.2.2.2.2.	Oblasti, které nejsou pokryty [věcným rozsahem] Nařízením ...	1889
25.V.3.	Koncepce a principy úpravy vztahů kolizních úprav dle čl. 25 Nařízení: priorita jiných závazků členských zemí ve vztahu ke třetím zemím	1890
25.V.4.	Mezinárodní smlouvy, jejichž alespoň jedním účastníkem je jiný než členský stát (čl. 25 odst. 1 Nařízení)	1890
25.V.5.	Mezinárodní smlouvy, jejichž účastníky jsou výlučně členské státy (čl. 25 odst. 2 Nařízení)	1891
25.V.6.	Význam definice členského státu dle čl. 1 odst. 4 Nařízení	1892
25.V.7.	Zkušenosti smluvních států Úmluvy a členských zemí EU a možná očekávání pokud jde o aplikaci mezinárodních závazků členských (smluvních) států v rámci režimu Nařízení	1893
25.V.7.1.	Oblasti zřejmě konkurující úpravy	1893
25.V.7.2.	Pokusy o prosazení ukončení jiných (konkurujících) závazků ve vztahu k jiným než členským zemím	1893
25.VI.	Články 23 až čl. 25 Úmluvy	1894
 B: Vazby k jiné úpravě: některé významné mezinárodní smlouvy a skupiny mezinárodních smluv, jimiž jsou vázány členské státy v rámci dopadu čl. 25 Nařízení		
25.VII.	Úmluvy přijaté v rámci Haagské konference o mezinárodním právu soukromém (HCCH) a její (-jich) vazba na Společenství	1894
25.VII.1.	Charakter a úkoly HCCH	1894
25.VII.2.	Struktura HCCH	1895
25.VII.3.	Činnost HCCH	1895
25.VII.4.	HCCH pro futuro a přistoupení Společenství k HCCH	1896
25.VII.5.	Členství ES v HCCH	1899
25.VII.6.	Korekce restrikcí vyplývajících pro členské státy – Nařízení Rady (ES) č. 664/2009 (postup při sjednávání smluv ve věcech manželských a rodičovských)	1903
25.VII.7.	Přehled úmluv HCCH a jejich [případná] souvislost s Nařízením a Úmluvou	1904
	a) hmotněprávní oblast	1904
	b) procesní oblast	1911
25.VIII.	Mezinárodní komise pro civilní status	1917
25.VIII.1.	Vznik a předmět ICCS	1917
25.VIII.2.	Činnost ICCS	1918
25.VIII.3.	Vztah k úmluvám HCCH	1918
25.VIII.4.	Spolupráce s dalšími mezinárodními organizacemi	1918

25.VIII.5.	Návaznost na předmět zájmu a pravomoci Společenství a dohoda o spolupráci s ES	1919
25.VIII.6.	Úmluvy uzavřené v rámci ICCS a návaznosti na problematiku smluvního závazkového práva (kolizního)	1919
25.VIII.7.	Návaznosti na Nařízení / Úmluvu a na úmluvy HCCH	1920
25.VIII.8.	Literatura k ICCS	1920
25.IX.	Vídeňská úmluva a její bezprostřední návaznosti na kolizní úpravu Úmluvy a Nařízení	1921
25.IX.1.	Součást komunitárního, panevropského a mezinárodního systému významných normativů pro smluvní závazkové vztahy	1921
25.IX.2.	Charakter úpravy	1922
25.IX.3.	Rozsah aplikace	1924
25.IX.4.	Omezení věcného rozsahu Vídeňské úmluvy	1926
25.IX.4.1.	Otázky vyloučené z věcného rozsahu Vídeňské úmluvy (čl. 2) ..	1926
25.IX.4.2.	Otázky výslovně neupravené Vídeňskou úmluvou	1926
25.IX.5.	Výklad Vídeňské úmluvy (čl. 7) a otázky výslovně neupravené ..	1927
25.IX.5.1.	Obecné zásady aplikace	1927
25.IX.5.2.	Jednotnost a zásada dobré vůle	1927
25.IX.5.3.	Jednotnost a mezinárodní povaha Vídeňské úmluvy	1928
25.IX.5.4.	Dodržování dobré víry v mezinárodním obchodním styku	1928
25.IX.6.	Zvyklosti	1929
25.IX.7.	Místo podnikání (Vídeňská úmluva) vs. obvyklé bydliště (Úmluva / Nařízení)	1930
25.X.	Kolizní úprava v českém právu a její vztah k mezinárodním a komunitárním závazkům	1932
25.X.1.	Česká úprava mezinárodního práva soukromého a její návaznost na závazky z mezinárodních smluv	1932
25.X.2.	Kolizní úprava v bilaterálních smlouvách o právní pomoci	1932
25.X.2.1.	Význam bilaterálních smluvních úprav pro určení kolizního statusu	1932
25.X.2.2.	Vztah bilaterálních smluv o právní pomoci a případných jiných závazků v návaznosti na komunitárně smluvní a komunitární režim kolizního práva	1934
25.X.2.3.	Režim určení rozhodného práva podle některých dvoustranných mezinárodních smluv o právní pomoci	1935
25.X.2.4.	Smlouva o právní pomoci s (HU)	1935
25.X.2.5.	Smlouva o právní pomoci s (Mongolskem)	1937
25.X.2.6.	Smlouva o právní pomoci s (PL)	1938
25.X.2.7.	Smlouva o právní pomoci s (RO)	1938
25.X.2.8.	Smlouva o právní pomoci s (UA)	1939
25.XI.	Analogická úprava v Nařízení 864/2007	1940
25.XII.	Judikatura	1941
25.XII.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	1941
25.XII.2.	Judikatura soudů členských států	1953
25.XII.2.1.	(A) Rakousko	1953
25.XII.2.2.	(B) Belgie	1954
25.XII.2.3.	(CZ) Česká republika	1955
25.XII.2.4.	(D) Německo	1957
25.XII.2.5.	(F) Francie	1958
25.XII.2.6.	(I) Itálie	1958
25.XII.2.7.	(NL) Nizozemsko	1958
25.XII.2.8.	(SK) Slovensko	1959

25.XII.3.	Judikatura ESLP	1959
	Literatura	1965
Článek 26 Nařízení / Články 23, 24 a 25 Úmluvy		1975
26.I.	Úprava horizontálních povinností mezi ES a členskými státy ohledně současných závazků k jiným než členským zemím a povinnosti pro futuro	1977
26.I.1.	Význam čl. 26 Nařízení	1977
26.I.2.	Aktuální závazky členských států vůči jiným než členským zemím a povinnosti pro futuro – ad čl. 26 odst. 1 Nařízení	1977
26.I.3.	Závazky členských států (a EK) pro futuro – ad čl. 26 odst. 2 Nařízení	1978
26.II.	Nejasnost rozsahu notifikační povinnosti	1978
26.II.1.	Druhy norem podléhajících notifikaci	1978
26.II.2.	Význam kvalifikace kolizní normy jako podmínka notifikace dle čl. 26 Nařízení	1978
26.III.	Vymezení kolizních norem z obecného hlediska a pro účely čl. 26 Nařízení	1979
26.III.1.	Klasifikace norem mezinárodního práva soukromého	1979
26.III.2.	Jiné než kolizní normy mezinárodního práva soukromého ..	1979
26.III.2.1.	Přímé hmotněprávní normy	1979
26.III.2.2.	Normy mezinárodního civilního práva procesního	1980
26.III.3.	Spojení kolizních norem a norem mezinárodního civilního procesu	1980
26.III.3.1.	Spojení kolizních a procesních norem v jednom předpisu a výraz moderního trendu	1980
26.III.3.2.	Spojení kolizní a procesní úpravy na národní úrovni	1980
26.III.3.3.	Komunitární přístup [čl. 65 písm. b) SES]	1981
26.III.3.4	Význam MPSaP (CZ) jako pokrokového normativu mezinárodního práva soukromého a jeho spojení kolizní a hmotněprávní stránky	1982
26.III.4.	Kolizní normy	1982
26.III.4.1.	Účel a účinek kolizní normy	1982
26.III.4.1.1.	Určení hmotněprávního statusu jako primární účel kolizního normativu	1982
26.III.4.1.2.	Veřejnoprávní účinek kolizní normy a jejího účelu	1983
26.III.4.1.3.	Praktický význam veřejnoprávního hodnocení účinků kolizních norem práva Společenství pro autonomní kvalifikaci smluvních závazků dle Nařízení	1983
26.III.4.2.	Identifikace kolizních norem a jejich vymezení vůči jiným normám	1983
26.III.4.2.1.	Klasifikace norem mezinárodního práva soukromého a norem kolizních	1983
26.III.4.2.2.	Skutkový stav jako rozsah kolizní normy v užším a širším pojetí	1984
26.III.4.3.	Kolizně správné řešení jako účel a identifikátor kolizního předpisu	1985
26.III.5.	Účel kolizní úpravy a vymezení rozdílu mezi kolizní a hmotněprávní normou	1985
26.III.6.	Funkce kolizních norem	1986
26.III.7.	Označení kolizní normy	1987

26.III.8.	Kolizní norma jako pravidlo chování	1988
26.III.8.1.	Kolizní norma národního původu a naplnění jejího účelu společně s hmotněprávní úpravou	1988
26.III.8.2.	Kolizní norma mezinárodního původu	1988
26.III.8.3.	Kolizní norma komunitárního původu	1988
26.III.9.	Struktura kolizní normy a legislativní vyjádření	1988
26.III.9.1.	Adresát kolizní normy	1988
26.III.9.2.	Legislativně technická konstrukce kolizní normy	1989
26.III.10.	Klasifikace kolizních norem	1989
26.III.10.1.	Jednota a současně rozmanitost druhů kolizních norem	1989
26.III.10.2.	Kolizní normy dvoustranné a jednostranné	1990
26.III.10.2.1.	Kolizní normy dvoustranné	1990
26.III.10.2.2.	Kolizní normy jednostranné	1990
26.III.10.3.	Vliv statutární teorie na formulaci kolizních norem	1991
26.III.10.3.1.	Kolizní normy moderně formulované	1991
26.III.10.3.2.	Kolizní normy formulované pod vlivem statutární teorie	1992
26.III.10.3.3.	Kolizní normy samostatné a nesamostatné	1992
26.III.10.4.	Kolizní normy dispozitivní a kogentní	1992
26.III.10.5.	Jiné druhy kolizních norem	1992
26.III.10.5.1.	Kolizní normy rozšiřující (vylučující, exkluzivní) a kolizní normy podpůrné (subsidiární)	1992
26.III.10.5.2.	Kolizní normy spojené s hmotněprávní úpravou	1993
26.III.10.5.3.	Kolizní normy pro určení subsidiárního statusu	1994
26.III.10.5.4.	Kolizní normy vnitrostátního původu a kolizní normy mezinárodně unifikované	1994
26.III.10.5.5.	Normy spojující vymezení pravomoci tuzemských orgánů použitím tuzemského práva	1994
26.III.11.	Doktrína common law (z pohledu /UK/)	1995
26.IV.	Notifikace podle Nařízení 864/2007	
	(společná problematika)	1995
26.V.	Přístup některých zemí k plnění notifikačních povinností a názory vyplývající z postojů právních škol ve vybraných členských zemích	1995
26.VI.	Změny a rušení mezinárodních smluv z pohledu ES a mezinárodního práva (veřejného)	1997
26.VI.1.	Vídeňská úmluva o smluvním právu z roku 1969	1997
26.VI.1.1.	Režim změn mezinárodních smluv	1997
26.VI.1.2.	Základní východiska pro změnu dvoustranné mezinárodní smlouvy	1997
26.VI.1.3.	Základní východiska pro změnu mnohostranné mezinárodní smlouvy	1997
26.VI.1.3.1.	Princip svrchované rovnosti	1997
26.VI.1.3.2.	Kaskádovitý systém jako výraz identity smluvních stran	1997
26.VI.1.3.3.	Obecný mechanismus konkurence členství individuálního smluvního státu a nadnárodních regionálních sdružení jako kolektivních vysokých stran mezinárodních smluv a organizací	1998
26.VI.1.4.	Dílčí úpravy (změny) mnohostranných smluv – změny inter partes	1998
26.VI.1.5.	Ukončení mezinárodních smluv	1999
26.VI.1.5.1.	Dohoda stran	1999
26.VI.1.5.2.	Contractus posterior (nahrazení pozdější mezinárodní smlouvou)	1999

26.VI.1.5.3.	Podstatné porušenie smlouvy	1999
26.VI.1.5.4.	Dodatečná nemožnosť plnění	2000
26.VI.1.6.	Clausula rebus sic stantibus: podstatná zmena poměrů vs. pacta sunt servanda	2001
26.VI.1.7.	Další důvody zániku smlouvy dle VUSP	2002
26.VI.2.	Pozice Společenství z pohledu mezinárodního smluvního práva	2003
26.VI.3.	Režim mezinárodního práva (veřejného)	2004
26.VI.4.	Postoj ES (vnitřní regulace)	2004
26.VI.5.	Smlouvy uzavírané Společenstvím	2004
26.VI.6.	Smíšené úmluvy, jimiž jsou smluvními stranami jak státy, tak Společenství	2005
26.VI.7.	Mezinárodní smlouvy uzavírané členskými státy	2006
26.VI.8.	Mezinárodní smlouvy uzavřené po účinnosti SES	2007
26.VI.9.	Mezinárodní smlouvy uzavřené před účinností SES	2007
26.VI.10.	Konfliktní závazky	2007
26.VI.11.	Koncepce sjednávání budoucích závazků v oblasti mezinárodního práva soukromého	2009
26.VI.12.	Nařízení Rady ES č. 664/2009	2010
26.VI.13.	Návrh nařízení, kterým se zřizuje postup pro sjednávání a uzavírání dvoustranných smluv v oblasti kolizní úpravy smluvních a mimosmluvních závazkových vztahů	2011
26.VII.	Judikatura	2012
26.VII.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	2012
	Literatura	2015
Článek 27 Nařízení		2019
	Literatura	2020
Článek 28 Nařízení / Článek 28 Úmluvy		2021
28.I.	Předmět a účel úpravy	2021
28.II.	Geneze úpravy podle Návrhu Nařízení	2022
28.III.	Určení okamžiku uzavření smlouvy	2023
28.IV.	Časová působnost Úmluvy ve vztahu k jednotlivým zemím	2023
28.IV.1.	Geneze Úmluvy	2023
28.IV.2.	Režim Úmluvy – platnost, účinnost	2024
28.IV.3.	Údaje o vstupu v platnost ve vztahu k Úmluvě ohledně jednotlivých zemí	2024
28.V.	Režim Nařízení	2026
28.VI.	Judikatura	2026
28.VI.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	2026
28.VI.2.	Judikatura soudů členských států	2027
28.VI.2.1.	(CZ) Česká republika	2027
28.VI.2.2.	(D) Německo	2027
28.VI.2.3.	(SK) Slovensko	2027
	Literatura	2028
	Příloha komentáře k čl. 28 Nařízení / čl. 28 Úmluvy	2030
Článek 29 Nařízení / Články 28 a 30 Úmluvy		2033

29.I.	Koncepce platnosti a účinnosti	2034
29.II.	Režim Úmluvy	2035
29.III.	Judikatura	2035
29.III.1.	ESD – Soudní dvůr Evropských společenství	2035
29.III.2.	Judikatura soudů členských států	2035
29.III.2.1.	(CZ) Česká republika	2035
29.III.2.2.	(D) Německo	2035
29.III.2.3.	(SK) Slovensko	2036
	Literatura	2036
D.	Příloha: Protokoly o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy z 19. června 1980	2038–2050
D.01.	Příloha: První protokol o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Překlad)	2039
D.02.	Příloha: Druhý protokol o přenesení pravomocí ve věci výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Překlad)	2047
E.	Příloha: Zpráva k Úmluvě (Giuliano–Lagarde)	2051–2154
E.01.	Příloha: Tabulka přiřazení obsahu Zprávy k jednotlivým ustanovením Úmluvy a analogicky k ustanovením Nařízení	2052
E.02.	Příloha: Text Zprávy (verze anglicko-česká)	2054
F.	Přílohy: Překlad vybraných úmluv uzavřených v rámci činnosti Haagské konference o mezinárodním právu soukromém (HCCH)	2155–2176
F.01.	Úmluva o právu rozhodném pro mezinárodní prodej zboží (Překlad)	2156
F.02.	Úmluva o právu rozhodném pro smlouvy o mezinárodním prodeji zboží (Překlad)	2159
F.03.	Úmluva o právu rozhodném pro zastoupení (Překlad)	2165
F.04.	Úmluva o právu rozhodném pro trusty a jejich uznávání (Překlad)	2171
G.	Přílohy: Překlad vybraných úmluv uzavřených v rámci činnosti UNIDROIT	2177–2190
G.01.	Úmluva o mezinárodním faktoringu UNIDROIT (Překlad)	2178
G.02.	Úmluva o mezinárodním finančním leasingu UNIDROIT (Překlad)	2184
H.	Přílohy: Překlad předpisů o mezinárodním právu soukromém vybraných evropských zemí – kolizní úprava smluvních závazkových vztahů	2191–2329
H.01.	(A) Rakousko	2193
H.02.	(B) Belgie	2199

Obsah

H.02.01.	Zákon o mezinárodním právu soukromém ze 16. července 2006 (vybraná ustanovení)	2199
H.02.02.	Občanský zákoník (vybraná ustanovení)	2210
H.03.	(BG) Bulharsko	2211
H.03.01.	Zákon o mezinárodním právu soukromém ze 17. května 2005 (vybraná ustanovení)	2211
H.03.02.	Obchodní zákoník (vybraná ustanovení)	2224
H.04.	(CZ) Česká republika a (SK) Slovensko Zákon o mezinárodním právu soukromém ve vzájemném srovnání úpravy (vybraná ustanovení)	2225
H.05	(D) Německo Uvozovací zákon k občanskému zákoníku (vybraná ustanovení)	2241
H.06	(GR) Řecko Zákon o mezinárodním právu soukromém (vybraná ustanovení)	2248
H.07	(HU) Maďarsko Zákonné nařízení č. 13 z roku 1979 o mezinárodním právu soukromém ve znění pozdějších změn (vybraná ustanovení)	2251
H.08.	(I) Itálie Zákon o reformě italského systému mezinárodního práva soukromého (vybraná ustanovení)	2260
H.09.	(N) Norsko Zákon o předpisech mezinárodního práva soukromého pro koupi movitých věcí z 3. dubna 1964, č. 01	2265
H.10.	(NL) Nizozemsko Zákon o kolizních předpisech týkajících se majetkoprávních vztahů	2267
H.11.	(P) Portugalsko Vládní nařízení č. 47344/66 ze dne 25. listopadu 1966 – občanský zákoník (vybraná ustanovení)	2273
H.12.	(PL) Polsko	2281
H.12.01.	Mezinárodní právo soukromé z 12. listopadu 1965.....	2281
H.12.02.	Návrh nového zákona (předlohy zákona) o mezinárodním právu soukromém	2284
H.13.	(RO) Rumunsko Zákon č. 105 ze dne 22. září 1992 o úpravě mezinárodního práva soukromého (vybraná ustanovení)	2300
H.14.	(UK/EN) Spojené království Velké Británie a Severního Irska: Anglie a Wales (s účinky na Severní Irsko)	2319
H.14.01.	Zákon o smlouvách (o rozhodném právu) z roku 1990 (kapitola 36)	2319
H.14.02.	2004 č. 3448 (kapitola 160) – SMLOUVY Zákon o smlouvách (o rozhodném právu) z roku 1990 (novela č. 2) Nařízení z roku 2004	2322
H.14.03.	Zákon o mezinárodním právu soukromém z roku 1995 (závěrečná ustanovení) – 1995 KAPITOLA 42 [vybraná ustanovení]	2323
I. Přehled literatury		2331–2477

I.	Monografie vydané v České republice nebo ve Slovenské republice	2331
I.1.	Literatura bezprostředně související s tématem.....	2331
I.2.	Literatura tematicky úzce navazující	2336
II.	Příspěvky v periodickém tisku a sbornících vydané v České republice nebo ve Slovenské republice	2337
II.1.	Literatura bezprostředně související s tématem.....	2337
II.2.	Literatura tematicky úzce navazující	2350
III.	Monografie vydané mimo Českou republiku nebo Slovenskou republiku	2355
III.1.	Literatura bezprostředně související s tématem.....	2355
III.2.	Literatura tematicky úzce navazující	2402
IV.	Příspěvky v periodickém tisku a sbornících vydané mimo Českou republiku nebo Slovenskou republiku	2411
IV.1.	Literatura bezprostředně související s tématem.....	2411
IV.2.	Literatura tematicky úzce navazující	2454
V.	Publikovaná literatura dostupná v elektronické formě (bez ohledu na jazyk nebo místo vydání)	2467
V.1.	Materiály tematicky úzce navazující.....	2477
J. Věcný rejstřík	2479–2684	
J.I.	Úvodní poznámky k věcnému rejstříku	2479
J.II.	Věcný rejstřík dle klíčových slov	2480
J.III.	Rejstřík odkazů na některá významná rozhodnutí vydaná v soudních nebo rozhodčích řízeních	2653
J.III.1.	Řazení podle států a dále podle soudů, příp. rozhodčích soudů ..	2653
J.III.2.	Přehled podle označení účastníků (alfabeticky)	2664
J.IV.	Odkazy na prameny práva – právní předpisy (vnitrostátní / tuzemského, komunitárního, mezinárodního a jiného původu) a jiné normy a prameny)	2675
J.IV.1.	Předpisy národního původu (podle země původu)	2675
J.IV.2.	Předpisy komunitární	2679
J.IV.3.	Předpisy mezinárodního původu	2682